

د لاویانو کتاب

سرریزه

د لاویانو کتاب د تورات دریم کتاب دی. د دې کتاب نوم د لاوي د قبیلې څخه اخیستل شوی دی چې هغوی د کاهنتوب وظيفه په غاړه لرله.

په دې کتاب کې د عبادت او قربانی په باره کې ډېر قوانین موجود دي چې خدای پاک اسرايیلیانو ته ورکړي دي. همدارنگه په دې کتاب کې د کفارې لویه ورځ او نور مهم مذهبي اخترونه هم بیان شوي دي. دا کتاب د مذهبي پاکوالي په هکله هم لارښوونې کوي (دا مونږ ته روښانه کوي چې کوم شیان پاک دي او کوم شیان ناپاک دي). داسې قوانین هم بیانوي چې په هغو کې ویل کېږي چې خلک باید په کومې طریقه سره د خدای پاک عبادت وکړي او څرنگه باید په غریبانو باندې مهرباني وکړي.

د لاویانو د کتاب موضوع پاکوالی دی. کله چې اسرايیل په مصر کې د فسحې د قربانی او د سینا په غره باندې د لوظ په کولو سره د خدای پاک د خاص میراث په توګه بېل کړای شول، د لږې مودې په تېرېدلو سره هغوی په بت پرستی یعنی طلايي خوسي ته په عبادت کولو هغه لوظ مات کړ. یوازې د حضرت موسیٰ په شفاعت سره خدای پاک د هغوی د نابودولو څخه تېر شو او د هغوی سره یې

خپل لوظ نوی کړ.

د لایوانو کتاب او حتی^۱ د مقدس کتاب ټوله زړه لوظنامه د حیواناتو قرباني کول د خدای پاک په حضور کې د عبادت کولو د یوې اساسي برخې په توګه بیانوي. ګناهکارانو به د خدای پاک حضور ته د رسېدلو په خاطر قرباني کوله. دا قرباني به د هغوی د ګناهونو د پټولو یوه وسیله ګرځېدله. قرباني به د بدل په توګه وه چې د یو ګناهکار په ځای به ترسره کېدله.

البته دې قربانیو نه شو کولی چې د ګناه ملامتي په رښتیني ډول پاکه کړي، خو دا یوه وسیله وه چې اسرائیلو ته به یې دا ښودل چې هغوی قربانی کولو ته ضرورت لري او د عیسی^۱ مسیح د قربانی یوه نمونه وه چې په آینده کې به د ټولو دپاره قرباني کېده.

د موضوعګانو فهرست:

د نذرانو او قربانیو په باره کې قوانین ۱:۱ - ۷:۳۸

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه د کاهنانو په توګه ۸:۱

- ۱۰:۲۰

د مذهبي پاکوالي او ناپاکی په باره کې قوانین ۱:۱۱ - ۱۵:۳۳

د کفارې ورځ ۱:۱۶ - ۳۴

په ژوندون او عبادت کې د پاکوالي په باره کې قوانین ۱:۱۷ -

۲۷:۳۴

سوزېدونکې نذرانه

۱ خبنتن حضرت موسیٰ له مقدسې خېمې څخه راوغوښت

او ورته ويې فرمايل: (۲) >اسراييليانو ته ووايه: كله چې ستاسو

څخه يو څوك خبنتن ته يوه نذرانه راوړي، هغه دې د خپلې پادې يا رمې څخه يو حيوان د خپلې نذرانې په توگه راوړي. (۳) كه چېرې

هغه د خپلې پادې څخه يو حيوان د سوزېدونكې نذرانې په توگه وړاندې كوي، هغه بايد يو داسې غويي راولي چې څه عيب په كې نه وي. هغه بايد د مقدسې خېمې د دروازې په خولې كې وړاندې كړي،

ترڅو خبنتن هغه قبول كړي. (۴) هغه به د حيوان په سر باندې

خپل لاس كېږدي او دا به د هغه د گناهونو د لېرې كولو دپاره د

كفارې په توگه قبول شي. (۵) هغه بايد د خبنتن په حضور كې

غويي حلال كړي او د هارون زامن به چې د كاهنانو په توگه خدمت كوي، د هغه وينه راوړي او د قربانۍ د ځاى په څلورو خواو باندې

چې د مقدسې خېمې د دروازې په مخكې ده وشيندي. (۶) بيا به د

هغه حيوان پوستكى وباسي او ټوټې ټوټې به يې كړي، او (۷)

كاهنان دې د قربانۍ په ځاى باندې لرگي په ترتيب سره كېږدي او

اور دې ولگوي. (۸) هغوى دې د حيوان ټوټې د سر او وازگې سره

په اور باندې كېږدي. (۹) هغه نفر بايد كولمې او پښې ومينځي او

كاهن دې هغه ټول په قربانگه باندې وسوزوي. دا سوزېدونكې

نذرانه ده، يو داسې بوى دى چې په خبنتن باندې ښه لگيږي.

(۱۰) كه چېرې هغه نفر له خپلې رمې څخه يو حيوان وړاندې كوي،

هغه بايد نر وي او څه عيب په كې نه وي. (۱۱) هغه بايد د خبنتن

په حضور كې د قربانۍ د ځاى شمال خواته حلال كړي او كاهنان به

د هغه وينه د قربانۍ د ځاى په څلورو خواو باندې وشيندي. (۱۲)

وروسته له دې چې حيوان ټوټې ټوټې شي، کاهن به دا ټولې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. (۱۳) هغه باید کولمې او پښې ومینځي او کاهن دې دا قرباني وړاندې کړي او هغه ټول دې په قربانگاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی چې په خښتن باندې ښه لگيږي.

(۱۴) که چېرې هغه یو مارغه د سوزېدونکې نذرانې په توګه وړاندې کوي، هغه باید یوه کوټره یا قمري وي. (۱۵) کاهن به هغه په قربانگاه باندې وړاندې کړي، د هغې اورمېر به تاو کړي او سر به یې د قربانۍ په ځای باندې وسوزوي. د هغې وینه به د قربانۍ د ځای په اړخ کې وڅڅيږي. (۱۶) د هغې ججوره به د هرڅه سره لېرې کړي او د قربانۍ د ځای لمرخاته خواته به یې وغورزوي چې ايرې اچول کيږي. (۱۷) د هغې وزرونه به ونيسي او بدن به یې په منځ کې داسې څيري کړي چې وزرونه یې ورڅخه بېل نه شي او بیا به هغه ټول په قربانگاه باندې وسوزوي. دا سوزېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی چې په خښتن باندې ښه لگيږي.

د غلې دانې نذرانه

۲ (۱) کله چې ستاسو څخه څوک خښتن ته د غلې دانې نذرانه وړاندې کوي، هغه نذرانه دې د ښو اوږو څخه وي. په هغې باندې دې د زيتونو تېل توی کړي، خوشبويي دې ورباندې واچوي (۲) او د هارون زامنو يعنې کاهنانو ته دې وروړي. کاهن به د ټولې خوشبويۍ سره د ښو اوږو څخه چې تېل ورسره ګډ دي یو موټی

راواخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله خښتن ته وړاندې كېږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوى يې په خښتن باندې ښه لگيږي. (۳) د غلې دانې پاتې نذرانه د كاهنانو ده، دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي.

(۴) كه چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تنور كې پخه شوې وي، بايد فطيره وي. هغه بايد د داسې ښو اوږو څخه جوړه شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يا نرۍ ډوډۍ چې د زيتونو تېل ورباندې سولول شوي وي. (۵) كه چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تې باندې پخه شوې وي، هغه دې له داسې ښو اوږو څخه جوړه شي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، مگر فطيره دې وي. (۶) هغه ټوټې ټوټې كړئ او نور تېل ورباندې واچوئ، دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. (۷) كه چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په اركاره باندې پخه شوې وي، هغه دې د ښو اوږو او د زيتونو د تېلو څخه جوړه شي. (۸) له دې شيانو څخه چې كومه د غلې دانې نذرانه جوړه شوې وي، هغه خښتن ته راوړئ او كاهن ته يې وړاندې كړئ، هغه به يې د قربانۍ ځاى ته يوسي. (۹) كاهن به له هغې څخه يوه برخه واخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه چې ټوله خښتن ته وړاندې كېږي، په قربانگه باندې وسوزوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوى يې په خښتن باندې ښه لگيږي. (۱۰) د غلې دانې پاتې نذرانه د كاهنانو ده. دا ډېره مقدسه ده. دا د هغو نذرانو يوه ډېره مقدسه برخه ده چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي.

۱۱) هغه د غلې دانې نذرانې چې خښتن ته يې وړاندې کوي، په هيڅ يوه کې دې خميره نه وي. تاسو بايد په هغو نذرانو کې چې خښتن ته په اور باندې تيارېږي هيڅ خميره يا شات استعمال نه کړئ. ۱۲) بايد د اولينو غلو دانو څخه چې هر کال يې رېبئ خښتن ته يوه نذرانه راوړئ، خو هغه بايد په قربانگاه باندې ونه سوزول شي. ۱۳) د غلې دانې په هرې نذرانې باندې مالگه واچوئ، ځکه چې مالگه د خدای او ستاسو په منع کې د لوظ استازيتوب کوي. (تاسو بايد په خپلو ټولو نذرانو باندې مالگه واچوئ.)

۱۴) کله چې تاسو خښتن ته د اولنيو رېبل شويو غلو دانو نذرانه راوړئ، نو نينې شوې دانې يا ميده اوږه ورته وړاندې کړئ. ۱۵) په هغې باندې د زيتونو تېل ورزيات کړئ او خوشبويي ورباندې واچوئ. دا د غلې دانې يوه نذرانه ده. ۱۶) کاهن به د ميده اوږو او تېلو يوه برخه د نمونې په توگه د ټولې خوشبويي سره يوځای د يوې نذرانې په توگه وسوزوي.

د سلامتې نذرانه

۳ ۱) کله چې څوک د خپلې پادې يو حيوان د سلامتې د نذرانې په توگه د خښتن په حضور کې وړاندې کوي، هغه دې يو داسې غويي يا غوا وي چې کوم عيب په کې نه وي. ۲) هغه به خپل لاس د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه به د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې حلال کړي. بيا به د هارون زمان چې کاهنان دي، هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وښيني. ۳)

هغه نفر دې د حيوان دغه برخې خښتن ته د داسې قربانۍ په توگه چې په اور باندې تيارېږي وړاندې کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (٤) پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره ښه برخه. (٥) بيا دې کاهنان هغه ټوله د سوزېدونکې نذرانې سره په قربانگه باندې وسوزوي. د داسې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگيږي.

(٦) که چېرې هغه نفر د خپلې رمې څخه يو حيوان خښتن ته د سلامتۍ د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه دې يو داسې ښځينه يا نر حيوان وي چې کوم عيب په کې نه وي. (٧) که چېرې هغه پسه وړاندې کوي، (٨) نو خپل لاس دې د حيوان په سر باندې کېږدي او هغه دې د خېمې په مخ کې حلال کړي. کاهنان به د هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. (٩) هغه دې د سلامتۍ د نذرانې څخه يوه داسې قرباني راوړي چې په اور باندې خښتن ته تيارېږي: لکه د هغې وازگه، ټول لم چې له شمزۍ څخه پرې کړل شوی وي او ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (١٠) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره ښه برخه. (١١) کاهن دې هغه د خواړو د نذرانې په توگه خښتن ته په قربانگه باندې وسوزوي.

(١٢) که چېرې د هغه نفر نذرانه يوه وزه يا وز وي، (١٣) نو خپل لاس دې د حيوان په سر باندې کېږدي او د مقدسې خېمې په مخکې دې حلال کړي. بيا به کاهنان د هغه وينه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندي. (١٤) هغه دې د خپلې نذرانې يوه برخه چې

په اور باندې خښتن ته تيارېږي وړاندې كړي: ټوله وازگه چې په كولمو باندې پرته وي، (١٥) پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره بڼه برخه. (١٦) كاهن به دا ټول د خوارو د نذرانې په توگه چې خښتن ورباندې خوشالېږي په قربانگه باندې وسوزوي. ټوله وازگه د خښتن ده.

(١٧) هيڅ اسراييلي نه شي كولى چې كومه وازگه يا وينه وخوري. دا يو دايمي حكم دى چې ټول اسراييليان چې هرچېرته اوسېږي بايد د هغه څخه پيروي وكړي.

په سهوې سره د شويو گناهونو دپاره نذرانه

٤ (١) خښتن حضرت موسى^١ ته وفرمايل: (٢) > اسراييليانو ته ووايه: كله چې څوك گناه كوي او په سهوې سره د خښتن حكمونه ماتوي، هغه بايد دا لاندېني مقررات مراعت كړي.

(٣) كه چېرې مشر كاهن گناه وكړي او په دې ډول قوم گناهكار كړي، هغه به يو داسې ځوان غويى وړاندې كوي چې كوم عيب په كې نه وي او د خپلې گناه دپاره به يې خښتن ته قرباني كوي. (٤) هغه دې غويى د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راولي، خپل لاس دې د هغه په سر باندې كېږدي او د خښتن په حضور كې دې هلته حلال كړي. (٥) بيا به مشر كاهن د غويي له وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خېمې ته به يې يوسي. (٦) هغه دې خپله گوته په وينه كې غوټه كړي او لږه وينه دې واخلي او اووه ځلې دې د

څښتن په حضور کې د مقدس ځای د پردې مخې ته وشیندي. (۷)

بیا به کاهن لږه وینه په خېمه کې د خوشبویی د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وینه د خېمې د دروازې په خوله کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. (۸) هغه به له دې غویی څخه ټوله وازگه واخلي، یعنې هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته وي، (۹) پښتورگي د وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه، (۱۰) لکه څنگه چې وازگه له غویی څخه چې د سلامتی د نذرانې په توگه قرباني کېږي لېرې کېږي. بیا به کاهن هغه د سوزېدونکې نذرانې په قربانگاه باندې وسوزوي. (۱۱) مگر هغه به د هغه پوستکي، ټوله غوښه، سر، پښې او د هغه د نس دننې برخې د خوشایو سره واخلي، (۱۲) هغه به ټول د کمپ څخه د باندې پاک ځای ته چېرته چې ایرې غورزول کېږي یوسي او هلته به یې د لرگیو په اور باندې وسوزوي.

(۱۳) که چېرې د اسراییلو ټول قوم په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغوی به گناهکار وگڼل شي. (۱۴) کله چې هغوی په خپله گناه پوه شي، باید د گناه د نذرانې په توگه یو ځوان غویی راولي او د مقدسې خېمې په مخ کې دې هغه وړاندې کړي. (۱۵) د قوم مشران دې خپل لاسونه د غویی په سر باندې کېږدي او غویی دې د څښتن په حضور کې حلال شي. (۱۶) بیا دې مشر کاهن د غویی له وینې څخه لږه وینه واخلي او دننه خېمې ته دې یوسي. (۱۷) هغه دې خپله گوته په وینه کې غوټه کړي او هغه دې د څښتن په حضور کې اووه ځلې د پردې مخې ته وشیندي. (۱۸) بیا دې هغه لږه وینه په مقدسه خېمه کې د څښتن په

حضور کې د خوشبویی د قربانگاه په برجونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وینه د مقدسې خېمې د دروازې په خولې کې د سوزېدونکې نذرانې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. (۱۹) بیا به هغه د غویی ټوله وازگه لېرې کړي او په قربانگاه باندې به یې وسوزوي. (۲۰) هغه به د دې غویی سره هماغسې کار وکړي لکه څنگه چې د گناه د نذرانې د غویی سره یې کړی ؤ. په دې ډول به کاهن د قوم دپاره کفاره ادا کړي او هغوی به وبخښل شي. (۲۱) بیا به هغه غویی له کمپ څخه دباندې یوسي او وبه یې وسوزوي، لکه څنگه چې هغه غویی یې سوزولی ؤ چې د هغه د گناه دپاره وړاندې شوی ؤ. دا هغه نذرانه ده چې د ټول قوم د گناه د لېرې کولو دپاره ده.

(۲۲) کله چې یو مشر په سهوې سره گناه وکړي او د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي. (۲۳) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، هغه باید د خپلې نذرانې په توگه یو داسې وز راوړي چې کوم عیب په کې نه وي. (۲۴) هغه دې خپل لاس د وز په سر باندې کېږدي او په هغه ځای کې دې حلال کړي چېرته چې د څښتن په حضور کې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالیږي. دا د گناه نذرانه ده. (۲۵) بیا دې کاهن د هغه وز د وینې څخه په خپله گوته باندې لږه وینه راواخلي او د قربانگاه په برجونو باندې دې وسولوي. پاتې وینه به د قربانې د ځای په بېخ کې توی کړي. (۲۶) بیا دې هغه دا ټوله وازگه په قربانگاه باندې وسوزوي لکه څنگه چې هغه د سلامتې د نذرانې وازگه وسوزوله. په دې ډول به کاهن د هغه مشر د گناه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

٢٧) که چپرې کوم عام نفر په سهوې سره گناه وکړي او د خښتن د

حکمونو څخه کوم حکم مات کړي نو هغه به گناهکار وگڼل شي.

٢٨) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، باید د خپلې

نذرانې په توگه یوه داسې وزه راوولي چې کوم عیب په کې نه وي.

٢٩) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د

سوزېدونکې نذرانې په ځای کې دې حلاله کړي. (٣٠) بیا دې کاهن

په خپله گوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانگاه په

برجونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د قربانگاه په بېخ کې

توی کړي. (٣١) هغه به د وزې ټوله وازگه لېرې کړي، لکه څنگه

چې د سلامتې له نذرانې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانگاه

باندې وسوزوي چې بوی یې په خښتن باندې ښه لگيږي. په دې

ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفارہ ادا کړي او هغه به وبخښل

شي.

٣٢) که چپرې هغه د خپلې گناه د نذرانې په توگه یوه مېړه راوولي،

هغه باید داسې مېړه وي چې کوم عیب په کې نه وي. (٣٣) هغه دې

خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوزېدونکې نذرانې په

ځای کې دې حلاله کړي. (٣٤) بیا دې کاهن په خپله گوته باندې د

هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانگاه په برجونو باندې دې

وسولوي او پاتې وینه دې د قربانگاه په بېخ کې توی کړي. (٣٥) بیا

به د هغې څخه ټوله وازگه لېرې کړي، لکه څنگه چې د سلامتې د

نذرانې له پسه یا مېړې څخه لېرې کېږي او کاهن به هغه په قربانگاه

باندې د هغو نذرانو سره یوځای وسوزوي چې خښتن ته تیارېږي. په

دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفارہ ادا کړي او هغه به

هغه حالات چې په هغو کې د گناه نذرانو ته اړتيا وي

۵ په دې لاندینيو حالتونو کې د گناه نذرانې ضروري دي:

که چېرې څوک د شاهدی ورکولو دپاره محکمې ته وغوښتل شي او د هغو شيانو په باره کې چې هغه لیدلي یا اورېدلي دي معلومات ورنه کړي، نو هغه ته دې د خپلو بدو سزا ورکړل شي.

۶ که چېرې د چا لاس په سهوې سره د یو شي سره چې په مذهبي لحاظ ناپاک وي لکه مړ شوي حیوان سره ولگېږي، نو کله چې پوه شي چې هغه څه کړي دي، نو هغه نفر ناپاکه او گناهکار دی.

۷ که چېرې څوک په سهوې سره د انساني ناپاکۍ سره که هغه هرڅه وي ولگېږي، نو څنگه چې پوه شي چې څه یې کړي دي، هغه به گناهکار وگڼل شي.

۸ که چېرې د یو چا فکر نه وي او قسم وخورې، مهمه نه ده چې د څه شي په هکله وي، څنگه چې ورڅخه خبر شي نو هغه به گناهکار وگڼل شي.

۹ کله چې څوک له دغو گناهونو څخه یوه گناه وکړي، هغه باید د هغې گناه اقرار وکړي ۱۰ او د خپلې گناه د جریمې په توگه باید

څښتن ته د گناه د نذرانې په توگه يوه مېړه يا وزه راوړي او کاهن به د هغه د گناه دپاره کفاره ادا کړي.

۷) که چېرې هغه نفر مېړه يا وزه نه شي اخيستلی، نو څښتن ته دې د خپلې گناه د جريمې په توگه دوه کوترې يا دوه قمري گانې راوړي يعنې يوه د گناه د نذرانې او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. هغه دې کاهن ته راوړي او کاهن به اول يوه د گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي. هغه دې په داسې طريقې سره د هغې اورمېر تاو کړي چې سر ورڅخه جلا نه شي. ۹) هغه دې د گناه د نذرانې څخه لږه وينه د قربانگه په اړخ کې وشيندي، پاتې وينه بايد د قربانگه په بېخ کې وڅخول شي. دا د گناه نذرانه ده. ۱۰) بيا به د مقرراتو په مطابق هغه دوهمه مرغی د سوزېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه نفر د گناه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

۱۱) که چېرې هغه نفر دوه کوترې يا دوه قمري گانې هم نه شي اخيستلی، نو د خپلې گناه د نذرانې دپاره دې يو کيلوگرام بڼه اوږه راوړي. په هغو باندې دې د زيتونو تېل يا خوشبويي نه اچوي، ځکه چې دا د گناه نذرانه ده. ۱۲) هغه بايد کاهن ته راوړي، کاهن به له هغو اوږو څخه چې ټول څښتن ته وړاندې کيږي يو موټی د نمونې په توگه راواخلي او د نورو نذرانو سره به يې په قربانگه باندې وسوزوي. دا د گناه د لېرې کولو نذرانه ده. ۱۳) په دې ډول به کاهن د هغه د گناهونو دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. پاتې نذرانه به د غلې دانې د نذرانې په شان د کاهن وي. <

۱۴) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ﴿۱۵﴾ ځکه چېرې څوک په

سهوې سره هغه شیان چې څښتن ته وقف شوي دي یا د هغو بیه کاهن ته ورنه کړي، نو هغه دې د تاوان د نذرانې په توګه څښتن ته یو داسې پسه راوړي چې کوم عیب په کې نه وي. د هغه بیه دې د هغو پیسو په مطابق وي چې په مقدس ځای کې ورڅخه کار اخیستل کېږي. ﴿۱۶﴾ برسېره پردې، نوموړی باید هغه پیسې ورکړي چې د هغو په ورکولو نه دی بریالی شوی او شل فیصده دې زیاتې هم ورکړي. هغه به دا ټولې پیسې کاهن ته ورکوي. کاهن به د هغه دپاره په پسه باندې د تاوان د نذرانې په توګه کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

۱۷) که چېرې څوک په سهوې سره ګناه وکړي او د څښتن د

حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه ګناهکار دی او د هغې جرمانه به ورکوي. ﴿۱۸﴾ هغه دې د تاوان د نذرانې په توګه کاهن ته یو داسې پسه راوړي چې کوم عیب په کې نه وي او مناسبه بیه ولري. په دې ډول به کاهن د هغه د ګناه دپاره چې په سهوې سره یې کړې ده کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل شي. ﴿۱۹﴾ دا د هغې ګناه دپاره د تاوان یوه نذرانه ده چې د څښتن په مقابل کې یې کړې ده.

۶ ﴿۱﴾ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ﴿۲﴾ >فرض کړئ د

کوم نفر سره د بل چا کوم شی د امانت په توګه ایښی وي او هغه ورته دروغ ووایي چې هغه شی ورک شوی دی یا غلا شوی دی او

په دې باندې د خښتن په مقابل کې گناه وکړي. يا فرض کړئ کوم شی غلا کړي يا يې د چا څخه په زور واخلي. (۳) يا کوم ورک شوی شی پیدا کړي او دروغ ووايي او يا قسم وخورې چې هغه يې نه دی موندلی، (۴) - (۵) نو په دې ډول که چېرې يو نفر گناه کوي، نو کوم شی چې هغه په غلا ترلاسه کړی وي هغه دې بېرته ورکړي. په هغه ورځ چې دا ثابته شي چې هغه گناهکار دی، نو د هغه خاوند ته دې پوره تاوان ورکړي او شل فيصده دې زيات هم ورکړي. (۶) نو هغه دې يو داسې پسه چې کوم عيب په کې نه وي او د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې کيږي کاهن ته راولي. هغه دې مناسبه بيه ولري. (۷) په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

سوزېدونکې نذرانۀ

(۸) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۹) >هارون او د هغه زامنو ته دا حکم ورکړه چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره دغه مقررات دي: سوزېدونکې نذرانۀ دې له شپې څخه تر سهاره پورې په قربانگه باندې پاتې شي او په قربانگه باندې بايد اور روښانه وساتل شي. (۱۰) بيا به کاهن خپل د کتان نيکرونه د کتان د چينې سره واغوندي او د سوزېدونکې نذرانې ايرې به چې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شوې دي لېرې کړي او د قربانۍ د ځای په څنگ کې به يې واچوي. (۱۱) بيا دې هغه دا کالي وباسي او نور دې واغوندي او ايرې دې له کمپ څخه دباندې يو پاک ځای ته يوسي. (۱۲) په قربانگه باندې بايد اور روښانه وساتل شي او بايد مړ نه شي. کاهن دې هر سهار د

اور لرگي ورزياتوي او په اور باندې دې سوزېدونکې نذرانه په ترتيب سره ېږدي او په هغه باندې دې د سلامتې د نذرانې وازگه وسوزوي. (۱۳) په قربانگه باندې بايد اور په دوامداره توگه روښانه وساتل شي او بايد مړ نه شي.

د غلې دانې نذرانه

(۱۴) د غلې دانې د نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د هارون زامن چې کاهنان دي دا نذرانه دې د قربانې د حای مخې ته خښتن ته وړاندې کړي. (۱۵) کاهن دې له ښو اوږو او تېلو څخه چې خوشبويي ورباندې شیندل شوې ده او ټوله خښتن ته وړاندې کيږي یو موی د نمونې په توگه واخلي او په قربانگه باندې دې وسوزوي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. (۱۶) - (۱۷) د هغې پاتې برخه به کاهنان وخوري. د هغې څخه دې فطیره ډوډۍ پخه شي او په یو مقدس حای یعنې د مقدسې خېمې په حویلی کې دې وخورل شي. خښتن هغه کاهنانو ته د هغو نذرانو څخه چې په اور باندې ورته تیارېږي د هغوی د برخې په توگه ورکړې ده. دا د گناه او تاوان د نذرانو په شان ډېره مقدسه ده. (۱۸) د هارون هره اولاده چې نارینه وي هغه خوړلی شي. دا د هغو دوامدارو نذرانو یوه برخه ده چې تل به خښتن ته په اور باندې تیارېږي. که بل څوک هغو نذرانو ته لاس وروړي، نو د هغو مقدس توب به ورته زیان ورسوي. <

(۱۹) همدارنگه خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲۰) > دا هغه نذرانه ده چې هارون او د هغه زامن یې باید په هغه ورځ چې هغوی

په کې د کاهنانو په توگه ټاکل کېږي څښتن ته وړاندې کړي: هغوی دې یو کیلوگرام بڼه اوږه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي (د غلې دانې د ورځنۍ نذرانې په اندازه). د هغې څخه دې نیم په سهار کې او نیم په ماښام کې وړاندې کړي. (۲۱) هغه دې د تېلو سره گډ شي او په تې باندې دې پاخه شي او بیا دې میډه میډه شي او د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. دا یو داسې بوی دی چې په څښتن باندې بڼه لگېږي. (۲۲) د هارون د اولادې څخه چې هرڅوک د مشر کاهن په توگه خدمت کوي، تل به دا نذرانه وړاندې کوي. هغه دې څښتن ته د قربانۍ په توگه ټول وسوزول شي. (۲۳) د کاهن د غلې دانې هره نذرانه باید ټوله وسوزول شي، هغه باید ونه خوړل شي.

د گناه نذرانه

(۲۴) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲۵) >هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د گناه د نذرانې دپاره دغه مقررات دي: د گناه د نذرانې دپاره دې حیوان په هغه ځای کې چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي حلال شي. دا دپره مقدسه نذرانه ده. (۲۶) کاهن چې دا حیوان قرباني کوي، هغه دې په یو مقدس ځای یعنې د مقدسې څمې په حویلی کې وخوري. (۲۷) که یو څوک یا یو شی د دې حیوان د غوښې سره ولگېږي، د هغې مقدس توب به ورته زیان ورسوي. که چېرې د کالیو کوم ځای د دې حیوان په وینه ککړ شي، هغه باید په یو مقدس ځای کې ومینځل شي. (۲۸) د خاورو یو لوبښی چې هغه غوښه په کې خوټول کېږي باید مات شي او که

چېرې د برنجو د لوبني څخه کار اخیستل کېږي، باید وموښل شي او په اوبو کنگال شي. (۲۹) د کاهنانو د کورنیو هر نارینه کولی شي چې دا نذرانه وخورې، هغه ډېره مقدسه ده. (۳۰) مگر د گناه کومه نذرانه چې وینه یې مقدسې خېمې ته راوړل کېږي چې په مقدس حای کې یې کفاره ادا شي، هغه نذرانه باید ونه خوړل شي، باید وسوزول شي.

د تاوان نذرانه

۷ (۱) د تاوان د نذرانې دپاره چې ډېره مقدسه ده دغه مقررات دي: (۲) د تاوان د نذرانې دپاره دې حیوان په هغه حای کې حلال شي چېرته چې د سوزېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي او د هغه وینه دې د قربانۍ د حای په څلورو خواو باندې وشیندل شي. (۳) د هغه ټوله وازگه دې وړاندې شي: لکه لم او هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته ده، (۴) پښتورگي د وازگې سره چې دپاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره ښه برخه. (۵) کاهن به هغه ټول په قربانگاه باندې د داسې نذرانې په توگه وسوزوي چې خښتن ته تیارېږي. دا د تاوان نذرانه ده. (۶) د کاهن د کورنۍ هر نارینه کولی شي چې هغه وخورې، مگر هغه باید په یو مقدس حای کې وخورل شي، ځکه چې ډېره مقدسه ده.

۷ (۷) د گناه د نذرانې او د تاوان د نذرانې دواړو دپاره یوشان قانون عملي کېږي: غوښه د کاهن ده یعنې د هغه چا دپاره ده چې د دې نذرانو په وسیله کفاره ادا کوي. (۸) د سوزېدونکې نذرانې د حیوان پوستکي د هغه کاهن دی چې قرباني وړاندې کوي. (۹) د غلې

داني هره نذرانه چې په تنور كې يا په اركاره يا په تبي باندې پخېږي، هغه د كاهن يعنې د هغه چا ده چې هغه نذرانه خدای ته وړاندې كوي. (۱۰) مگر د خامې غلې داني ټولې نذرانې كه د تېلو سره گډې وي يا وچې وي، هغه د هارون د زامنو يعنې د ټولو كاهنانو دي او بايد د هغوی ترمنځ په مساوي ډول ووېشل شي.

د سلامتې نذرانه

(۱۱) د سلامتې د هغو نذرانو دپاره چې يو نفر يې خښتن ته وړاندې كوي، دغه مقررات دي: (۱۲) كه چېرې هغه نفر دا نذرانه خدای ته د شكرانې د نذرانې په توگه وړاندې كوي، هغه به د هغه حيوان سره چې قرباني كېږي، د يوې فطيرې ډوډۍ نذرانه وړاندې كوي: هغه دې د بنو اوږو څخه درې قسمه ډوډۍ پخې كړي چې دوه يې د زيتونو په تېلو كې پخې شوې وي او يوه دې نرۍ ډوډۍ وي چې تېل ورباندې موبنل شوي وي. (۱۳) هغه نفر دې څو خميره ډوډۍ هم وړاندې كړي. (۱۴) د هر ډول ډوډۍ څخه دې يوه يوه ډوډۍ د يوې خاصې اعانې په توگه خښتن ته وړاندې كړي. دا د هغه كاهن دپاره دي چې د حيوان وينه اخلي او په قربانگه باندې يې شيندي. (۱۵) د دغې سلامتې د نذرانې د حيوان غوښه بايد په هماغه ورځ چې هغه قرباني كېږي وخورل شي. له هغې څخه دې تر بل سهاره پورې هيڅ شى پاتې نه شي.

(۱۶) نو كه چېرې يو نفر خپله رضاكارانه نذرانه يا د نذر ورکولو په توگه د سلامتې نذرانه راوړي، نو قرباني دې په هماغه ورځ چې

وړاندې کيږي و خوړل شي. خو څه چې پاتې شي هغه دې په راتلونکې ورځ و خوړل شي. (۱۷) کومه غوښه چې له قربانۍ څخه د دريمې ورځې پورې پاتې کيږي، بايد وسوزول شي. (۱۸) که چېرې د سلامتې د نذرانې کومه غوښه په دريمه ورځ و خوړل شي، خدای به د هغه نفر نذرانه قبوله نه کړي. دا به د هغه په نذرانه کې حساب نه شي او هغه به ناپاکه وگڼل شي. که څوک له هغې څخه لږه و خوري، نو د خپلو بدو سزا به وويني. (۱۹) که چېرې دا غوښه په يو ناپاکه شي باندې ولگيږي هغه بايد ونه خوړل شي، بلکه بايد وسوزول شي.

که څوک پاک وي، هغه کولی شي چې دا غوښه و خوري (۲۰) مگر که چېرې څوک ناپاک وي او د سلامتې د نذرانې هغه غوښه چې خښتن ته وړاندې کيږي و خوري، نو هغه نفر بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. (۲۱) که چېرې يو نفر يو ناپاکه شي ته لاس وروړي، که هغه انساني ناپاکي وي يا يو ناپاکه حيوان وي او بيا د سلامتې د نذرانې هغه غوښه و خوري، نو هغه نفر بايد د خدای له قوم څخه وشړل شي. <

د وازگې او وينې خوړل حرام دي

(۲۲) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲۳) > د اسراييلو قوم ته ووايه چې د غوايانو، پسونو او وزو وازگه مه خورئ. (۲۴) د يو حيوان وازگه چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا يو وحشي حيوان وژلی وي بايد په هيڅ صورت ونه خوړل شي، مگر هغه د کوم بل مقصد دپاره استعمالېدی شي. (۲۵) هر څوک چې د يو داسې حيوان

وازگه و خوري چې کېدای شي د يوې نذرانې په توگه څښتن ته په

اور باندې تياره شي، هغه بايد د خدای له قوم څخه وشرل شي. (۲۶)

هرچېرې چې اوسېرئ بايد د مارغه يا د حيوان وينه ونه خورئ.

هرڅوک چې دا قانون مات کړي بايد د خدای له قوم څخه

وشرل شي. <

د کاهنانو برخه

(۲۸) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲۹) >اسراييليانو ته

ووايه چې هرڅوک چې د سلامتی نذرانه وړاندې کوي هغه دې

څښتن ته د هغې يوه برخه د خاص سوغات په توگه راوړي. (۳۰)

هغه دې په خپل لاس هغه نذرانه راوړي چې څښتن ته په اور باندې

تيارېږي. هغه دې د حيوان سينه د وازگې سره پورته ونيسي ترڅو دا

وښايي چې هغه ماته وقف شوي دي. (۳۱) کاهن به وازگه په

قربانگه باندې وسوزوي، مگر سينه به د کاهنانو شي. (۳۲)

همدارنگه تاسو بايد د خپلې سلامتی د نذرانې د حيوان شاتنی ښي

پښه کاهن ته د خاصې اعانې په توگه ورکړئ. (۳۳) کاهن چې د

سلامتی د نذرانې وينه او وازگه وړاندې کوي، هغه به شاتنی ښي پښه

د خپلې برخې په توگه واخلي. (۳۴) د حيوان سينه يو خاص

سوغات دی او شاتنی ښي پښه يوه خاصه اعانه ده چې څښتن د

اسراييلو د خلکو څخه اخيستي او کاهنانو ته يې ورکړې ده. په دې

خاطر د اسراييلو خلک بايد هغه د تل دپاره کاهنانو ته ورکړي. <

(۳۵) دا د هغې نذرانې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي

چې حضرت هارون او د هغه زامنو ته په هغه ورځ ورکړل شوه په

کومه ورځ چې هغوی د کاهنانو په توګه د څښتن د خدمت دپاره وټاکل شول. (۲۶) په هغه ورځ څښتن د اسراییلو په قوم باندې امر وکړ چې هغوی ته د نذرانې دا برخه ورکړي. دا یو داسې قانون دی چې د اسراییلو قوم باید د تل دپاره ورته غاړه کېږدي.

(۲۷) دا مقررات د دغو نذرانو دپاره دي لکه سوزېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د ګناه نذرانې، د تاوان نذرانې، د ټاکنې نذرانې او د سلامتې نذرانې. (۲۸) په دښته کې د سینا په غره باندې څښتن حضرت موسیٰ ته دا حکمونه ورکړل او په هماغه ورځ حضرت موسیٰ د اسراییلو قوم ته وفرمایل چې خپلې نذرانې راوړي.

د حضرت هارون او د هغه د زامنو ټاکنه

(هجرت ۲۹: ۱ - ۳۷)

۸ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) >هارون او د هغه زامن راوله. د هغوی د کاهنتوب کالي، د مسح کولو تېل، د ګناه د نذرانې دپاره غویی، دوه پسونه او هغه ټوکری چې فطیره ډوډی په کې ده ټول راوړه. (۳) بیا ټول قوم د مقدسې خېمې د دروازې خوله ته راغونډ کړه.<

(۴) حضرت موسیٰ د څښتن امر په ځای کړ او کله چې قوم راغونډ شو (۵) هغه ورته وفرمایل: >اوس چې زه کوم کار کوم هغه د څښتن امر دی.<

(۶) بیا حضرت موسیٰ حضرت هارون او د هغه زامن راوستل او

غسل يې ورباندې وکړ. (۷) هغه حضرت هارون ته کميس او چپنه واغوستل، د هغه په ملا باندې يې يوه پټی وټرله او مقدس پېشبنډ يې ورباندې واچاوه او هغه يې په هغه ښه او بدل شوي کمر بند باندې وټاړه چې د هغه د ملا خڅه تاو و. (۸) د هغه په سينه باندې يې سينه پوښ وټاړه او په هغه کې يې اوريم او تميم کېښودل. (۹) لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه حضرت هارون ته لونگی ور په سر کړه او د هغې په مخه کې يې د سرو زرو گل يعنې د وقف کولو پاک نښان کېښود.

(۱۰) بيا حضرت موسیٰ د مسح کولو تېل واخيستل او هغه يې په خپمه او ټول شيان چې په هغې کې وو په هغو باندې وشيندل او په دې ډول يې هغه ټول څښتن ته وقف کړل. (۱۱) هغه لږ تېل واخيستل او اووه ځلې يې په قربانگه باندې وشيندل او قربانگه يې د لوبڼو او تشت سره چې پايه يې درلودله مسح کړه چې څښتن ته يې وقف کړي. (۱۲) همدارنگه هغه د مسح کولو لږ تېل د حضرت هارون په سر باندې توی کړل او هغه يې د کاهنی د وظيفې دپاره مسح کړ. (۱۳) بيا لکه څنگه چې څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و، هغه د حضرت هارون زامن مخکې راوستل او هغوی ته يې کميسونه واغوستل، په ملاگانو باندې يې ورته پټی گانې وټرلې او خولی گانې يې ورته په سر کړې.

(۱۴) بيا حضرت موسیٰ د گناه د نذرانې دپاره غويی راوست او حضرت هارون او د هغه زامنو د هغه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. (۱۵) حضرت موسیٰ غويی حلال کړ او لږه وينه يې

راواخيستله او هغه يې په خپله گوته باندې د قرباني د خای په ټولو
برجونو باندې وسولوله، د دې دپاره چې د قرباني خای مقدس شي.
بيا هغه پاتې وینه د قرباني د خای په بېخ کې توی کړه. په دې ډول د
قرباني خای پاک شو او هغه د گناه په خاطر د قرباني د نذراني دپاره
يو مناسب خای شو. (۱۶) همدارنگه حضرت موسیٰ ټوله وازگه چې
په کولمو باندې پرته وه، د ايښې ډېره بڼه برخه او پښتورگي چې وازگه
ورباندې پرته وي واخيستل او ټول يې په قربانگاه باندې وسوزول.
(۱۷) څنگه چې څښتن امر کړی ؤ هغه پاتې غویی د پوستکي،
غوښې او خوشايو سره واخيست او هغه يې د کمپ څخه دباندې
وسوزاوه.

(۱۸) بيا حضرت موسیٰ د سوزېدونکې نذراني دپاره پسه راوست او
حضرت هارون او د هغه زامنو د پسه په سر باندې خپل لاسونه
کېښودل. (۱۹) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او وینه يې د قرباني د
خای په څلورو خواو باندې وشيندله. (۲۰) هغه پسه ټوټې ټوټې کړ
او سر، ټوټې او وازگه يې وسوزول. (۲۱) څنگه چې څښتن په
حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغه د نس دنننې برخې او پښې
ومينځلې او ټول پسه يې په قربانگاه باندې وسوزاوه. دا يوه
سوزېدونکې نذرانه وه چې بوی يې په څښتن باندې بڼه لگيږي.

(۲۲) بيا حضرت موسیٰ بل پسه راوست. دا پسه د کاهنانو د ټاکنې
دپاره ؤ. حضرت هارون او د هغه زامنو خپل لاسونه د هغه په سر
باندې کېښودل. (۲۳) حضرت موسیٰ پسه حلال کړ او د هغه لږه
وینه يې واخيستله او د حضرت هارون د بني غور په نرمی، د بني

لاس په غټې گوتې او د بني پنبې په غټې گوتې يې وسولوله. (٢٤)

بيا يې د حضرت هارون زامن مخکې راوستل او د هغوی د بني

غورونو په نرميو، د بني لاسونو په غټو گوتو او د بني پنبو په غټو

گوتو يې لږه وینه وسولوله او پاتې وینه يې د قرباني د حای په

خلورو خواو باندې وشیندله. (٢٥) هغه وازگه، لم، هغه ټوله وازگه

چې په کولمو باندې پرته وي، د اينې ډېره بڼه برخه، پختورگي د

وازگې سره چې ورباندې پرته وي او بني ورون واخيستل. (٢٦) بيا

هغه د فطيرې ډوډۍ له ټوکړۍ څخه چې څښتن ته وقف شوې وه

يوه ساده ډوډۍ، يوه غوره ډوډۍ او يوه نرۍ ډوډۍ راواخيستله او د

وازگې او بني ورون دپاسه يې کېښودله. (٢٧) حضرت موسی هغه

ټول د حضرت هارون او د هغه د زامنو په لاسونو کې کېښودل او

دوی هغه پورته ونيول ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي

دي. (٢٨) بيا حضرت موسی دا شيان له هغوی څخه بېرته واخيستل

او هغه يې د ټاکنې د نذرانې په توگه د سوزېدونکې نذرانې سره په

قربانگه باندې وسوزول. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې بڼه

لگيري. (٢٩) بيا حضرت موسی د پسه سينه راواخيستله او د څښتن

په حضور کې يې پورته ونيوله ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته

وقف شوې ده. دا د ټاکنې په پسه کې د حضرت موسی برخه وه.

حضرت موسی دا ټول کارونه د څښتن د حکم سره سم سرته

ورسول.

(٣٠) حضرت موسی لږ د مسح کولو تېل او لږه وینه چې په قربانگه

باندې پرته وه واخيستل او په حضرت هارون، د هغه په زامنو او د

هغو په کاليو باندې يې وشیندل. په دې ډول يې هغوی او د هغوی

حضرت موسیٰ هارون او د هغه زامنو ته وفرمايل: >لکه

څنگه چې خښتن امر کړی دی دا غوښه د مقدسې خېمې د دروازې

په خوله کې پخه کړئ او هلته یې د هغې ډوډۍ سره چې د ټاکنې د

نذرانې په ټوکړۍ کې ده وخورئ. (۳۲) کومه غوښه یا ډوډۍ چې

پاتې شي هغه وسوزوئ. (۳۳) تاسو به اووه ورځې د خېمې د

دروازې له خولې څخه نه ځئ ترڅو پورې چې ستاسو د ټاکنې

مراسم پوره شوي نه وي. (۳۴) مونږ چې نن کوم کار وکړ خښتن د

هغه د کولو حکم مونږ ته کړی ؤ، د دې په خاطر چې ستاسو د گناه

دپاره کفارہ ادا کړو. (۳۵) تاسو باید د مقدسې خېمې د دروازې په

خوله کې اووه شپې او اووه ورځې پاتې شئ او هغه کار به کوی چې

خښتن یې امر کړی دی. که چېرې داسې ونه کړئ نو مړه به شئ.

ځکه چې خښتن په ما باندې داسې امر کړی دی. < (۳۶) نو حضرت

هارون او د هغه زامنو ټول کارونه د خښتن د هغه حکم په مطابق

وکړل چې د حضرت موسیٰ په وسیله یې کړی ؤ.

کاهنان خپل خدمت پیل کوي

۹ (۱) د کاهنانو د ټاکنې د مراسمو څخه وروسته حضرت موسیٰ

په اتمه ورځ حضرت هارون او د هغه زامن او د اسراییلو مشران

راوغوښتل. (۲) هغه حضرت هارون ته وفرمايل: >یو خوسۍ او یو

پسه چې کوم عیب په کې نه وي واخله او خښتن ته یې وړاندې کړه.

خوسۍ د گناه د نذرانې دپاره دی او پسه د سوزېدونکې نذرانې دپاره

دی. (۳) بیا د اسراییلو خلکو ته ووايه: یو وز د گناه د نذرانې دپاره
واخلئ. یو خوسی چې یو کلن وي او یو وری چې یو کلن وي او
هیڅ عیب په کې نه وي، د سوزېدونکې نذرانې دپاره واخلئ (۴) او
یو غوی او یو پسه د سلامتی د نذرانې دپاره. هغوی دې دا د خښتن
په حضور کې د غلې دانې د نذرانې سره چې تېل ورسره گډ وي
قربانې کړي. هغوی باید دا کار وکړي ځکه چې خښتن به نن هغوی
ته وربنکاره شي.

(۵) نو هغوی ټول شیان د حضرت موسیٰ د حکم سره سم د
مقدسې خېمې مخې ته راوړل او ټول قوم د خښتن د عبادت دپاره
هلته راغونډ شو. (۶) حضرت موسیٰ وفرمایل: <خښتن تاسو ته
حکم کړی دی چې دا کار وکړئ، ترڅو د هغه جلال تاسو ته ښکاره
شي.> (۷) بیا حضرت موسیٰ هارون ته وفرمایل: <د قربانۍ ځای
ته لار شه او لکه څنګه چې خښتن امر کړی دی اول د خپل ځان او
بیا د قوم د گناهونو د کفارې د ادا کولو په خاطر د گناه نذرانه او
سوزېدونکې نذرانه وړاندې کړه.>

(۸) نو حضرت هارون د قربانۍ ځای ته لار او د ځان دپاره یې د
گناه د نذرانې په توګه خوسی حلال کړ. (۹) د هغه زامنو هغه ته
وینه راوړله او هغه خپله ګوته په وینه کې غوټه کړه او له هغې څخه
یې لږه د قربانۍ د ځای په برجونو باندې وسولوله. پاتې وینه یې د
قربانۍ د ځای په بېخ کې توی کړه. (۱۰) لکه څنګه چې خښتن په
حضرت موسیٰ باندې امر کړی ؤ، هغه په قربانګاه باندې د گناه د
نذرانې څخه وازګه، پختورګي او د اینې ډېره بڼه برخه وسوزوله. (۱۱)

مگر غوښه او پوستکي يې د کمپ څخه دباندې وسوزول.

۱۲ حضرت هارون هغه حيوان حلال کړ چې د هغه د خپلې

سوزېدونکې نذرانې دپاره ؤ. هغه ته خپلو زامنو وینه راوړله او هغه دا

وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندله. ۱۳ هغوی

حضرت هارون ته سر او د حیوان نورې ټوټې ورکړې او هغه يې په

قربانگاه باندې وسوزول. ۱۴ هغه د نس دننۍ برخې او شاتنۍ

پښې ومینځلې او په قربانگاه باندې يې د سوزېدونکې نذرانې دپاسه

وسوزولې.

۱۵ بیا حضرت هارون هغه نذرانه راوړله چې د قوم دپاره وه. ده

هغه وز چې د قوم د گناه دپاره ؤ حلال کړ او هغه يې د گناه د نذرانې

دپاره وړاندې کړ، لکه څنگه چې هغه د خپلې گناه دپاره وړاندې

کړی ؤ. ۱۶ همدارنگه هغه سوزېدونکې نذرانه راوړله او هغه يې د

مقرراتو په مطابق وړاندې کړه. ۱۷ بیا يې د غلې دانې نذرانه

وړاندې کړه، له هغې څخه يې يو موتی واخيست او هغه يې په

قربانگاه باندې برسېره پر هغې سوزېدونکې نذرانې چې هر سهار

تیارېږي وسوزاوه. ۱۸ حضرت هارون غويي او پسه د قوم دپاره د

سلامتۍ د نذرانې په توگه حلال کړل. د هغه زامنو هغه ته وینه راوړله

او هغه دا وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندله. ۱۹

هغوی د غويي او د پسه وازگینې برخې، لم، د وازگې پرده، پختورگي

او د اینې ډېره بڼه برخه واخيستل ۲۰ او هغه يې د حیواناتو په

سینو باندې کېښودل او بیا حضرت هارون وازگه په قربانگاه باندې

وسوزوله. ۲۱ څنگه چې حضرت موسیٰ امر کړی ؤ، حضرت

هارون د هغو حیواناتو سینیې او شاتنیې نبي پنبې څښتن ته پورته
ونیولې ترڅو دا وښایي چې هغه څښتن ته وقف شوې دي.

۲۲) کله چې حضرت هارون د قربانیو مراسم سرته ورسول، نو خپل
لاسونه یې د قوم خواته پورته ونيول او برکت یې ورته ورکړ او د
قربانی د ځای څخه راکوز شو. ۲۳) حضرت موسیٰ او حضرت
هارون مقدسې څپمې ته ورننوتل. کله چې هغوی راووتل، قوم ته یې
برکت ورکړ او د څښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو. ۲۴) د څښتن
له حضور څخه اور نازل شو او سوزېدونکې نذرانه او واژگینې برخې
یې په قربانگاه باندې وسوزولې. کله چې ټول قوم هغه ولیدل نو د
خوشالی چيغې یې ووهلې او په سجده شول.

د ناداب او ابیهو گناه

۱۰) د حضرت هارون زامنو ناداب او ابیهو هر یو خپل د اور
لوبنی راواخیست او په هغې کې یې بل شوي سکاره واچول،
خوشبویی یې ورزیاته کړه او هغه یې څښتن ته وپراندي کړل. مگر دا
اور مقدس نه ؤ، ځکه چې څښتن په هغوی باندې د هغه د وپراندي
کولو امر نه ؤ کړی. ۲) نو څښتن یوناخاپه اور نازل کړ او هغوی
یې په خپل حضور کې وسوزول او مړه شول. ۳) بیا حضرت
موسیٰ هارون ته وفرمایل: >څښتن د دې په هکله خبرې کولې او دا
یې فرمایل:

هغه خلک چې خدمت کوي زما

بايد وکړي احترام د مقدس توب زما

د ټول قوم په نظر کې به

زه دروند يم <

مگر حضرت هارون غلی پاتې شو.

② حضرت موسیٰ 'میشائیل او الصافان چې د حضرت هارون او حضرت موسیٰ 'د تره عزیزیل زامن وو، راوغوښتل او ورته ویې فرمایل: <دلته راشئ، د خپل تره د زامنو مړي د مقدس حای څخه لېرې له کمپ څخه دباندې یوسئ.> ⑤ نو هغوی راغلل او څنگه چې حضرت موسیٰ 'حکم کړی ؤ، د هغوی مړي یې له کالیو څخه ونيول او د کمپ څخه یې دباندې یوړل.

⑥ بیا حضرت موسیٰ 'هارون او د هغه زامنو العازار او ایتامار ته وفرمایل: <خپل وینبستان گډوډ مه پرېږدئ او خپل کالي مه شلوی چې دا وښایي چې تاسو غمجن یئ. که چېرې داسې وکړئ نو تاسو به مړه شئ او څښتن به په ټول قوم باندې په قهر شي. مگر نور ټول اسراییلیان کولی شي چې د هغو دوو نفرو دپاره چې څښتن د اور په وسیله له منځه وړي دي وژاري.> ⑦ د خپمې د دروازې له خولې څخه مه حئ که نه، نو تاسو به مړه شئ، ځکه چې تاسو د څښتن د مسح کولو په تېلو باندې پاک شوي یئ.> نو څنگه چې حضرت موسیٰ 'فرمایلي وو هغوی هماغسې وکړل.

د کاهنانو دپاره مقررات

۸ خبنتن حضرت هارون ته وفرمايل: ۹ >ته او ستا زمان د شرابو يا بيرو د خبنتلو څخه وروسته مقدسې خېمې ته مه ورننوزئ، که چېرې داسې وکړئ نو مړه به شئ. دا يو دايمي قانون دی چې ستاسو ټوله اولاده به ورباندې عمل کوي. ۱۰ تاسو بايد د هغه شيانو ترمنځ فرق وکړئ چې کوم د خدای دي او کوم د عمومي استعمال دپاره دي او کوم پاک دي او کوم ناپاک. ۱۱ بايد د اسراييلو قوم ته هغه ټول قوانين ورزده کړئ چې ما تاسو ته د موسی په وسيله درکړي دي.<

۱۲ بيا حضرت موسی هارون او د هغه پاتې زمانو العازار او ايتامار ته وفرمايل: >د غلې دانې هغه نذرانه چې خبنتن ته په اور باندې د تيارېدونکو نذرانو څخه پاتې شوې ده واخلي، له هغې څخه فطيره ډوډۍ پخه کړئ او د قربانۍ د ځای په څنگ کې يې وخورئ ځکه چې دا نذرانه ډېره مقدسه ده. ۱۳ هغه په يو مقدس ځای کې وخورئ، ځکه چې دا ستا او ستا د زمانو د هغو نذرانو برخه ده چې خبنتن ته په اور باندې تيارېږي. دا هغه څه دي چې خبنتن يې په ما باندې امر کړی دی. ۱۴ مگر سينه او شاتنی پنبه چې پورته نيول کيږي هغه دې په داسې ځای کې چې په مذهبي لحاظ پاک وي وخورل شي. دا برخه تاسو، ستاسو زمانو او لورگانو ته ستاسو د برخې په توگه د سلامتۍ د هغو نذرانو څخه چې د اسراييلو د خلکو له خوا وړاندې کيږي درکول کيږي. ۱۵ شاتنی پنبه او سينه بايد د هغو نذرانو د واژگې سره چې په اور باندې تيارېږي خبنتن ته پورته

ونیول شي. بیا لکه څنگه چې څښتن امر کړی دی، هغه به د همېش
دپاره ستاسو او ستاسو د اولادې برخه وي. <

۱۶) حضرت موسیٰ د هغه وز په باره کې پوښتنه وکړه چې د گناه د
نذرانې دپاره ؤ او خبر شو چې هغه سوزول شوی دی. په دې خبره
هغه په العازار او ایتامار باندې په قهر شو او پوښتنه یې وکړه: ۱۷)
>تاسو ولې د گناه نذرانه په یو مقدس ځای کې ونه خوړله؟ هغه
دپره مقدسه ده او څښتن د دې دپاره تاسو ته درکړې وه چې د
کفارې په ادا کولو سره د قوم څخه گناه لېرې شي. ۱۸) په دې
خاطر چې د هغه وینه مقدسې خېمې ته نه وه وړل شوې، نو تاسو
باید د وز غوښه هلته خوړلې وای، لکه څنگه چې ما درته امر کړی
ؤ. <

۱۹) حضرت هارون په ځواب کې وفرمایل: >که چېرې ما د گناه
نذرانه نن خوړلې وای، آیا څښتن به هغه قبوله کړې وای؟ قوم خپله
د گناه نذرانه نن څښتن ته وړاندې کړه او خپله سوزېدونکې نذرانه
یې راوړله، مگر بیا هم په ما باندې دا هیبتناکه پېښې وشوې. < ۲۰)
کله چې حضرت موسیٰ دا خبرې واورېدلې، هغه قانع شو.

حلال او حرام حیوانات

(تثنیه ۱۴: ۳ - ۲۱)

۱۱) ۱) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمایل:
>اسراییلیانو ته ووايي چې د ټولو حیواناتو له جملې څخه چې

په ځمکه باندې ژوند کوي، يعنې هغه حيوانات چې غوښه يې خوړلی شئ هغه دا دي: (۳) هر حيوان چې خلاص سوم ولري او شخوند وهونکی هم وي. (۴) خو داسې حيوانات شته چې يوازې شخوند وهونکي دي يا يوازې خلاص سوم لري، خو تاسو بايد د هغو غوښه ونه خورئ. لکه اوبښ، که څه هم هغه شخوند وهونکی دی، مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاک دی. (۵) غرنۍ سويه، که څه هم هغه شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري، دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. (۶) سويه، که څه هم شخوند وهونکې ده مگر خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. (۷) د خوگ غوښه مه خورئ. هغه بايد ناپاک وگڼل شي. هغه خلاص سومان لري، مگر شخوند وهونکی نه دی. (۸) تاسو بايد د دې حيواناتو غوښه ونه خورئ او مه د هغو مرو ته لاس وروړئ، دا ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۹) تاسو کولی شئ هر ډول ماهيان چې وزرونه او پتري ولري وخورئ، (۱۰) مگر هر حيوان چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري نه لري بايد غوښه يې ونه خوړل شي. (۱۱) داسې حيوانات بايد حرام وگڼل شي. تاسو بايد د هغو غوښه ونه خورئ او حتی مرو ته يې لاس هم وروړئ. (۱۲) هر شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونلري بايد ونه خورئ.

(۱۳) - (۱۹) دا هغه مرغان دي چې تاسو يې بايد حرام وگڼئ: عقاب او ډول ډول تپوسان، هر ډول بابښې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول گونگيان، د درياب مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي خوړونکي

٢٠) ټول وزر لرونکي حشرات حرام دي، (٢١) بغير د هغو حشراتو
څخه چې ټوپونه وهي. (٢٢) له هغو څخه کولی شئ چې ډول ډول
چورچورکی او ملخان وخورئ. (٢٣) مگر نور ټول وزر لرونکي
حشرات چې په پنبو باندې هم گرځي بايد حرام وگنل شي.

٢٤) - ٢٨) هرڅوک چې د دغو حيواناتو مرو ته لاس وروړي هغه به
تر مابنامه پورې ناپاک وي: ټول سوم لرونکي حيوانات، له هغو پرته
چې سومان يې هم جدا وي او شخوند هم وهي او ټول حيوانات چې
خلور پنبې ولري او پنډې ولري. هرڅوک چې د هغو مري يوسي
بايد هغه خپل کالي ومينځي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک وي.

٢٩) د هغو حيواناتو څخه چې په ځمکه باندې گرځي، دغه
حيوانات ستاسو دپاره ناپاک دي: ړنده مږه، مورک، هر ډول سمساره،
٣٠) ډول ډول د کور او د شگې چرمونښکی او کربوری. (٣١)

هرڅوک چې د هغو مرو ته لاس وروړي، هغه به تر مابنامه پورې
ناپاک وي. (٣٢) که چېرې د هغو مري په يو شي باندې ولويږي،
هغه شی به ناپاک شي. همداسې کار به د لرگي، ټوکر، څرمنې، يا
بوجی په موادو باندې کيږي او مهمه نه ده چې هغه د څه شي دپاره
استعمالیږي. هغه دې په اوبو کې غوټه کړای شي خو تر مابنامه پورې
به ناپاک پاتې شي. (٣٣) که چېرې د هغو مري د خټې په يو لوبني
کې وغورزیږي، هرڅه چې په هغه کې دي ناپاک به شي او تاسو بايد
هغه لوبنی مات کړئ. (٣٤) کوم خواړه چې په عادي توگه حلال
وي، مگر که له داسې لوبني څخه په هغو خواړو باندې اوبه توی

شي، هغه به ناپاک شي او د خښلو هرڅه چې په دې لوبني کې وي هغه ناپاک دي. (۳۵) په هر شي باندې چې د هغو مړي ولوپړي هغه شي ناپاکه کيږي، که په هغو کې نغری يا د پخلي لوبنی شامل وي هغه بايد مات شي. (۳۶) مگر يوه چينه يا کوهی چې دغه مړه حيوانات په کې پراته وي، هغه پاک پاتې کيږي. لیکن هرڅوک چې د دغو مړو له جملې څخه کوم يو ته لاس وروړي، هغه به ناپاک شي. (۳۷) که چېرې يو داسې مړی په هغو تخمونو باندې وغورزېږي چې کرل کيږي، هغه تخمونه پاک پاتې کيږي. (۳۸) مگر که چېرې په تخمونو باندې اوبه توی شوې وي او په هغه باندې يو داسې مړی ولوپړي، هغه ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۳۹) که چېرې يو حيوان چې ستاسو دپاره پاک وي مړ شي، هرڅوک چې د هغه مړي ته لاس وروړي هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. (۴۰) هرڅوک چې د دې مړ حیوان د غوبنې څخه لږه غوبنه وخوري، بايد خپل کالي ومينځي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې د هغه مړی راپورته کړي، هغه بايد خپل کالي ومينځي خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي.

(۴۱) هره خزنده چې په ځمکه باندې ګرځي، بايد ونه خوړل شي. (۴۲) ستاسو دپاره هره خزنده حرامه ده، که هغه په سينه باندې ښوئېږي يا په څلورو يا په ډېرو پښو ګرځي. (۴۳) د هغو څخه د کوم يو په خوړلو سره خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ. (۴۴) زه ستاسو څښتن خدای يم، تاسو بايد خپل ځانونه پاک کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس يم. خپل ځانونه په هيڅ يوې خزندې باندې مه ناپاکه کوئ. (۴۵) زه څښتن يم چې تاسو مې له مصر څخه

راوويستلی ترڅو ستاسو خدای اوسم. له دې کبله تاسو باید مقدس اوسئ، ځکه چې زه مقدس یم.

۴۶ دا مقررات د حیواناتو، مرغانو او هرڅه چې په ابو کې ژوند کوي او ټولو خزندو په باره کې دي. ۴۷ تاسو باید پام وکړئ چې د پاک او ناپاک او همدارنگه د حلالو او حرامو حیواناتو ترمنځ فرق وکړئ.

د اولاد د زېږولو څخه وروسته د بنځو پاکوالی

۱۲ ۱ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ۲ >اسراييليانو ته ووايه چې کله يوه بنځه اميدواره شي او زوی وزېږوي، هغه به اووه ورځې د خپلې میاشتنۍ ناروغۍ په شان ناپاکه وي. ۳ په اتمه ورځ دې هلک سنت شي. ۴ بیا باید هغه بنځه د وینې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره درې دېرش ورځې صبر وکړي. هغه باید هیڅ یو پاک شي ته لاس ورنه وړي او نه دې د پاکېدلو د ورځو د پوره کېدو پورې مقدسې خېمې ته ورننوزي.

۵ که چېرې هغه لور وزېږوي، دا بنځه به څوارلس ورځې ناپاکه وي، لکه څنګه چې د میاشتنۍ ناروغۍ په دوران کې ناپاکه کېږي. بیا باید هغه بنځه د وینې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره شپږشپېته ورځې صبر وکړي. ۶ کله چې د یو زوی یا د یوې لور د زېږولو دپاره د پاکېدلو ورځې خلاصې شي، هغه دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته ورشي. هغه دې یو یو کلن وری د

سوزېدونکې نذرانې دپاره او يوه قمري يا يوه کوتره د گناه د نذرانې دپاره راوړي. (۷) کاهن به د هغې دپاره د کفارې د ادا کولو په خاطر هغه د خښتن په حضور کې وړاندې کړي او هغه ښځه به د وينې د بهېدلو څخه پاکه شي. دا مقررات د هغې ښځې دپاره دي چې يو هلک يا يوه نجلی وزېږوي. (۸) که چېرې دا ښځه يو وری نه شي اخیستلی، نو دوه کوترې يا دوه قمري گانې دې راوړي، يوه د سوزېدونکې نذرانې دپاره او بله د گناه د نذرانې دپاره او کاهن به د هغې د ناپاکۍ د لېرې کولو دپاره مراسم سرته ورسوي او هغه به پاکه شي.

د پوستکي د ناروغيو په اړه مقررات

۱۳ (۱) خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل:

(۲) کله چې د چا په پوستکي باندې زخم، دانه يا پړسوب وي چې کېدای شي هغه د پوستکي په يوې ساري ناروغۍ باندې بدله شي، هغه بايد هارون کاهن يا د هغه يو زوی ته چې کاهن وي راوستل شي. (۳) کاهن دې د هغه زخم معاینه کړي او که چېرې په هغه کې وینبستان سپين شوي وو او زخم د پوستکي څخه ژور ښکاره کېده، نو دا د پوستکي ساري ناروغي ده. نو کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. (۴) که چېرې د هغه د پوستکي زخم سپين و خو د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده او وینبستان په کې سپين شوي نه وو، کاهن دې هغه ناروغيه نفر د اوو ورځو دپاره د نورو څخه جدا وساتي. (۵) کاهن به په اوومه ورځ هغه بيا معاینه کړي او که چېرې د هغه په نظر کې زخم هماغه شان ښکاره کېده او خپور شوی نه و،

کاهن به هغه د نورو اوو ورځو دپاره جدا وساتي. (۶) په اوومه ورځ دې کاهن هغه د دوهم ځل دپاره معاینه کړي. که چیرې زخم مړاوی شوی و او په پوستکي کې نه و خپور شوی، کاهن به هغه پاک اعلان کړي، دا یوازې یوه گرمکه ده. هغه نفر باید خپل کالي ومینځي او هغه به پاک شي. (۷) مگر که چیرې کاهن هغه نفر معاینه کړی وي او هغه یې پاک اعلان کړی وي او له هغې څخه وروسته گرمکه د هغه په بدن باندې خپره شي، هغه باید خپل ځان بیا کاهن ته وربنکاره کړي. (۸) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چیرې هغه گرمکه په بدن باندې خپره شوې وه، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، دا یوه ساري ناروغي ده.

(۹) کله چې یو نفر د پوستکي ساري ناروغي ولري، هغه باید کاهن ته راوستل شي. (۱۰) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چیرې په پوستکي کې یو سپین زخم وي چې وینستان یې سپین کړي وي او که چیرې په پرسوب کې خامه غوښه وي، (۱۱) نو دا د پوستکي یوه دوامداره ناروغي ده او کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. کاهن دې هغه د معاینې دپاره جدا ونه ساتي، ځکه چې هغه په بنکاره ناپاک دی. (۱۲) - (۱۳) مگر که چیرې د ناروغۍ موده تېره شوې وي او یوازې داغونه پاتې وي، کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي. (۱۴) مگر هرکله چې په هغه باندې خامه غوښه رابنکاره شي، هغه به ناپاک شي. (۱۵) کله چې کاهن دا خامه غوښه وويني، هغه نفر به ناپاک اعلان کړي. خامه غوښه ناپاکه ده، هغه نفر په ساري ناروغۍ اخته دی. (۱۶) مگر کله چې دا خامه غوښه روغه شي او بیا سپینه شي، هغه نفر باید کاهن ته ورشي. (۱۷) کاهن دې هغه معاینه کړي، که چیرې د زخم

څخه يوازې سپين داغونه پاتې وي کاهن به هغه ناروغه نفر پاک اعلان کړي، بيا به هغه پاک شي.

١٨ کله چې د يو چا په پوستکي باندې يوه دانه وي او روغه شي

١٩ او په هغه ځای باندې چې دانه وه، يو سپين پرسوب يا

سوربخن سپين داغ رابنکاره شي، هغه بايد خپل ځان کاهن ته

وربڼکاره کړي. ٢٠ کاهن دې هغه معاينه کړي، که چېرې هغه د

پوستکي څخه ژور وي او ويښتان په کې سپين شوي وي، کاهن به

هغه ناپاک اعلان کړي. دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې د

داني په ځای منځته راغلې ده. ٢١ مگر که چېرې کاهن هغه معاينه

کړي او سپين ويښتان په کې نه وي او د پوستکي څخه ژور نه وي او

مراوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره جدا

وساتي. ٢٢ که چېرې هغه زخم په پوستکي کې خپرېږي، کاهن به

هغه نفر ناپاک اعلان کړي، دا ساري ناروغي ده. ٢٣ مگر که چېرې

هغه بدل شوی او خپور شوی نه وي، دا يوازې د داني داغ دی او

کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي.

٢٤ کله چې د يو چا پوستکي سوزېدلی وي او د سوزېدلي ځای

په خامه غوښه کې يو سوربخن سپين يا سپين داغ رابنکاره شي،

٢٥ نو کاهن دې هغه داغ معاينه کړي. که چېرې په هغه کې ويښتان

سپين شوي وو او د پوستکي څخه ژور بڼکارېده، دا د پوستکي يوه

ساري ناروغي ده چې په هغه سوزېدلي ځای کې پيل شوې ده. کاهن

به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. ٢٦ مگر که چېرې کاهن هغه معاينه

کړي او په داغ کې سپين ويښتان نه وي او هغه د پوستکي څخه ژور

نه وي او مراوی شوی وي، بيا دې کاهن هغه نفر د اوو ورځو دپاره

جدا وساتي. (۲۷) په اوومه ورځ دې کاهن هغه معاینه کړي. که

چېرې هغه خپرېږي، کاهن به هغه نفر ناپاک اعلان کړي، دا د

پوستکي یوه ساري ناروغي ده. (۲۸) خو که چېرې بیا هم التهاب بدل

شوی نه وي او خپور شوی نه وي مگر مړاوی شوی وي، نو دا د

سوزېدلي ځای پرسوب دی او کاهن به هغه نفر پاک اعلان کړي. دا

یوازې د سوزېدلي ځای داغ دی.

(۲۹) که چېرې د یو سړي یا د یوې ښځې په سر یا په زنه باندې

زخم وي، (۳۰) نو کاهن دې هغه زخم معاینه کړي. که چېرې هغه د

پوستکي څخه ژور ښکاري او ژیر نري وینستان په کې وي، نو کاهن

به هغه نفر ناپاک اعلان کړي. دا یو خارښت دی او د سر یا د زني

ساري ناروغي ده. (۳۱) مگر کله چې کاهن د ناسور دا ډول زخم

معاینه کړي، که چېرې هغه د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، خو

بیا هم تور وینستان په کې نه وو، نو کاهن دې هغه ناروغه نفر اووه

ورځې جدا وساتي. (۳۲) په اوومه ورځ دې کاهن هغه زخم معاینه

کړي. که چېرې خارښت خپور شوی نه ؤ او ژیر وینستان په کې نه

وو او د پوستکي څخه ژور نه ښکارېده، (۳۳) نو د هغه نفر ټول سر

باید وخرایل شي بغیر له زخمي ځای څخه. کاهن دې هغه نورې

اووه ورځې جدا وساتي. (۳۴) په اوومه ورځ دې کاهن هغه خارښت

بیا معاینه کړي، که چېرې هغه په پوستکي کې خپور شوی نه ؤ او د

پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، کاهن به هغه پاک اعلان کړي.

هغه نفر باید خپل کالي ومینځي او پاک به شي. (۳۵) مگر که چېرې

د هغه د پاکوالي د اعلان څخه وروسته خارښت خپور شي، (۳۶)

کاهن دې هغه معاینه کړي او که چېرې خارښت په پوستکي کې

خپور شوی وي، کاهن دا اړتيا نه لري چې ژير وينستان ولټوي، هغه
نفر ناپاک دی. (۳۷) خو که چپرې د هغه په نظر کې هغه بدل شوی
نه وي او تور وينستان په کې راشنه شوي وي، دا خارښت روغ شوی
دی. هغه نفر پاک دی او کاهن به هغه همداسې پاک اعلان کړي.

(۳۸) کله چې د يو سړي يا د يوې ښځې په پوستکي باندې سپين
داغونه وي، (۳۹) نو کاهن دې هغه نفر معاینه کړي. که چپرې دا
داغونه مړاوي او سپين وي، هغه يوه بې زیانه گرمکه ده چې په بدن
باندې راختلې ده، هغه نفر پاک دی.

(۴۰) که چپرې يو سړي خپل وينستان له لاسه ورکړي وي او گنجی
شوی وي، هغه پاک دی. (۴۱) که چپرې هغه د خپلې کوپړۍ يا
تندي وينستان له لاسه ورکړي وي او لوخ تندي ولري، هغه پاک دی.
(۴۲) مگر که چپرې د هغه په گنجي سر يا لوخ تندي باندې
سوربخن سپين زخم وي، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده. (۴۳)
کاهن دې هغه معاینه کړي او که چپرې زخم سوربخن سپين وي،
(۴۴) نو هغه سړی ناروغ او ناپاک دی. کاهن به هغه ناپاک اعلان
کړي ځکه چې د هغه په سر باندې زخم دی.

(۴۵) هغه نفر چې په داسې ساري ناروغي اخته وي بايد شلېدلې
کالي واغوندي، خپل وينستان دې بېر پرېږدي، خپله خوله دې پټه
کړي او داسې چيغې دې ووهي: زه ناپاک يم! زه ناپاک يم! (۴۶)
ترڅو پورې چې هغه نفر په دې ناروغي باندې اخته وي هغه ناپاک
پاتې کېږي. هغه بايد يوازې او د کمپ څخه دباندې واوسېږي.

د چناسکې په هکله مقررات

٤٧) که چېرې کوم کالي چناسکې وهلي وي که هغه د وړيو څخه جوړ شوي وي يا د کتان کالي وي، ٤٨) د کتان يا وړيو ټوکر، يا خرمن او يا داسې شې وي چې له خرمنې څخه جوړ شوی وي، ٤٩) که چېرې هغه چناسکه شنه بخنه يا سره بخنه وي، نو دا يوه خپرېدونکې چناسکه ده او کاهن ته بايد وروښودل شي. ٥٠) کاهن دې هغه چناسکه معاینه کړي او هغه شې دې اووه ورځې جدا کېږدي. ٥١) په اوومه ورځ دې هغه بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکه خپره شوې وه نو هغه شې ناپاک دی. ٥٢) کاهن بايد هغه کالي وسوزوي، ځکه چې چناسکه خرابوونکې ده او هغه دې وسوزول شي.

٥٣) مگر کله چې کاهن هغه معاینه کړي او دا معلومه کړي چې چناسکه په هغه شي باندې نه ده خپره شوې، ٥٤) هغه به دا حکم وکړي چې دا خراب شوی شې ومینځل شي. بيا دې هغه د نورو اوو ورځو دپاره جدا کېږدي. ٥٥) له دې وروسته چې خراب شوی شې ومینځل شي، کاهن دې هغه بيا معاینه کړي. که چېرې چناسکې خپل رنگ نه وي بدل کړی، که څه هم هغه خپره شوې نه ده، بيا هم هغه ناپاک دی. که دا خرابوالی په مخ کې وي يا شاته، تاسو بايد دا شې وسوزوئ. ٥٦) مگر کله چې کاهن هغه معاینه کړي، که چېرې د هغه شي د مینځلو څخه وروسته چناسکه مړاوې شوې وي، هغه دې خرابه شوې برخه وشلوي. ٥٧) مگر که چېرې چناسکه په پورتنیو شيانو باندې بيا رانېکاره شي، نو دا خپرېدونکې ده او په هرڅه باندې

چې چناسکه وي خاوند يې بايد هغه شی وسوزوي. (۵۸) که چېرې هغه نفر هغه شی ومينځي او چناسکه ورکه شي هغه دې بيا ومينځل شي نو هغه شی به پاک شي.

(۵۹) دا مقررات د هغو کاليو په هکله دي چې چناسکې وهلي وي که هغه د وړيو يا کتان څخه جوړ شوي وي، د وړيو يا کتان ټوکر وي يا هغه شيان وي چې د څرمنې څخه جوړ شوي وي. نو په دې ډول به کاهن کولی شي دا فيصله وکړي چې آیا دا شيان پاک دي يا ناپاک. <

د پوستکي د ناروغيو څخه پاکوالی

۱۴ (۱) خښتن حضرت موسی^۱ ته وفرمايل: (۲) >دا مقررات د هغه نفر د پاکېدلو په باره کې دي چې د پوستکي د ساري ناروغی څخه روغ شوی وي. په هغه ورځ چې د هغه پاکوالی اعلانېږي بايد هغه کاهن ته راوستل شي. (۳) کاهن دې د کمپ څخه دباندې لاړ شي او هغه دې معاینه کړي. که چېرې هغه نفر د پوستکي د ساري ناروغی څخه روغ شوی وي، (۴) کاهن به داسې حکم وکړي چې دوه ژوندی پاکې مرغی، د صبر لږ لرگي، سور تار او د وپلني بوتی دې د پاکوالي د مراسمو دپاره راوړل شي. (۵) بيا به کاهن داسې حکم وکړي چې له دې مرغیو څخه دې يو د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي، حلاله شي. (۶) هغه دې بله ژوندی مرغی د صبر د لرگي، سور تار او د وپلني د بوتی سره واخلي او د هغې مرغی په وینه کې دې غوټه کړي کومه چې د تازه اوبو

د پاسه حلاله شوې وه. (۷) کاهن به اووه ځلې په هغه نفر باندې چې د ساري ناروغۍ څخه پاکېږي هغه وینه وشیندي او هغه به پاک اعلان کړي. بیا دې هغه ژوندی مرغی په صحرا کې خوشې کړي. (۸) کوم نفر چې پاکېږي، هغه باید خپل کالي ومینځي، خپل ټول وینستان دې وخرایي او غسل دې وکړي، بیا به هغه پاک شي. له دې وروسته هغه کولی شي چې کمپ ته ورننوزي، مگر اووه ورځې باید د خپلې خېمې څخه دباندې واوسېږي. (۹) هغه باید په اوومه ورځ بیا خپل سر، ږیره، وروځې او د بدن پاتې وینستان وخرایي. خپل کالي دې ومینځي او غسل دې وکړي، نو هغه به پاک شي.

(۱۰) هغه باید په اتمه ورځ دغه شیان راوړي: دوه وري او یوه یو کلنه مېږه چې په هر یو کې عیب نه وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره درې کیلوگرامه ښه اوږه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي او یوه پیاله د زیتونو تېل. (۱۱) کاهن باید هغه نفر چې پاکېږي د دې نذرانو سره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې د څښتن حضور ته وروړي. (۱۲) بیا به کاهن یو وری د یوې پیالې تېلو سره واخلي او هغه به د تاوان د نذرانې په توگه وړاندې کړي. کاهن به دا پورته ونیسي ترڅو دا وښایي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. (۱۳) هغه دې وری په هغه مقدس ځای کې حلال کړي چې د گناه د نذرانو او سوزېدونکو نذرانو دپاره حیوانات حلالېږي. هغه باید داسې وکړي ځکه چې د تاوان نذرانه د گناه د نذرانې په شان د کاهن ده او هغه ډېره مقدسه ده. (۱۴) کاهن دې د وري له وینې څخه لږه وینه واخلي او د هغه نفر چې پاکېږي د هغه د ښي غوږ په نرمۍ، د ښي لاس په غټې گوتې او د ښي پښې په غټې گوتې دې وسولوي. (۱۵) بیا به

کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې به يې توی کړي، (۱۶) خپله بني گوته به په خپل ورغوي کې غوټه کړي او لږ تېل به په خپلې گوتې سره د څښتن په حضور کې اووه ځلې وشیندي. (۱۷) کاهن دې لږ تېل چې د هغه د لاس په ورغوي کې پاتې دي راواخلي او د هغه نفر چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې وسولوي. (۱۸) کاهن به پاتې تېل چې د هغه په ورغوي کې دي د هغه چا په سر باندې توی کړي څوک چې پاکيږي او د هغه دپاره به د څښتن په حضور کې کفارو ادا کړي.

(۱۹) بيا دې کاهن د گناه نذرانه قرباني کړي او د هغه چا دپاره دې کفارو ادا کړي چې د خپلې ناپاکۍ څخه پاکيږي. له هغې څخه وروسته به د سوزېدونکې نذرانې دپاره حيوان حلال کړي (۲۰) او د غلې دانې د نذرانې سره به يې په قربانگاه باندې وړاندې کړي. په دې ډول به د هغه نفر دپاره کفارو ادا کړي او هغه به پاک شي.

(۲۱) که چېرې هغه نفر غريب وي او نور څه نه شي اخیستلی، بايد يو وری د تاوان د نذرانې په توگه راوړي. کاهن به هغه څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونيسي او د هغه نفر دپاره به کفارو ادا کړي. هغه به يو کيلوگرام بڼه اوږه چې د زيتون تېل ورسره گډ وي د غلې دانې د نذرانې دپاره راوړي او يوه پياله تېل. (۲۲) همدارنگه هغه نفر به دوه کوترې يا دوه قمري گانې راوړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. (۲۳) هغه بايد په اتمه ورځ دا شيان د خپل ځان د پاکېدلو دپاره د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې

کاهن ته راوړي. (۲۴) کاهن به وری او د زیتونو تېل د تاوان د

نذرانې دپاره واخلي او خښتن ته به یې د وقف کولو دپاره پورته

ونيسي. (۲۵) هغه به وری د تاوان د نذرانې په توگه حلال کړي او د

هغه لږه وینه به واخلي او د هغه نفر چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په

نرمی، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې به یې

وسلوي. (۲۶) بیا دې کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په

ورغوي کې دې توی کړي. (۲۷) هغه دې په خپله بني گوته د خپل

ورغوي څخه لږ تېل اووه ځلې د خښتن په حضور کې وشیندي.

(۲۸) د خپل ورغوي څخه دې لږ تېل په هماغو ځایونو باندې

وسلوي چې د تاوان د نذرانې وینه یې ورباندې سولولې وه، یعنې د

هغه نفر چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمی، د بني لاس په غټې

گوتې او د بني پښې په غټې گوتې دې هغه وسلوي. (۲۹) کاهن به

هغه تېل چې د هغه په ورغوي کې پاتې دي د هغه نفر په سر باندې

چې پاکيږي توی کړي او په دې ډول به د هغه دپاره د خښتن په

حضور کې کفارہ ادا کړي. (۳۰) - (۳۱) بیا به هغه نفر د هغو کوترو یا

قمری گانو څخه یوه د گناه د نذرانې په توگه او بله د سوزېدونکې

نذرانې په توگه د غلې دانې د نذرانې سره یوځای قرباني کړي. په دې

ډول به کاهن د هغه نفر دپاره چې پاکيږي د خښتن په حضور کې

کفارہ ادا کړي. (۳۲) دا مقررات د هغه چا دپاره دي چې د پوستکي

په ساري ناروغی باندې اخته وي او د خپل ځان د پاکوالي دپاره هغه

نذرانې چې رواج وې نه شي اخیستلی.

په کورونو کې چناسکې

٣٣) خښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: (٣٤)

كله چې تاسو د كنعان خاورې ته چې تاسو ته يې ستاسو د ملكيت په توگه دركوم، ورننوزئ او د هغه ځای په يو كور كې خپرېدونكې چناسكه پيدا كړم، (٣٥) د هغه كور خاوند بايد لاړ شي او كاهن ته داسې ووايي چې ما په خپل كور كې يو شی ليدلی دی چې د چناسكې په شان ښكاري. (٣٦) كاهن به داسې حكم وكړي چې مخكې له دې چې هغه د چناسكې د معاينه كولو دپاره لاړ شي هرڅه دې له هغه كور څخه راوويستل شي. كه نه، نو هرڅه چې په هغه كور كې دي هغه به ناپاكه اعلان شي. له هغې وروسته دې كاهن دننه لاړ شي او كور دې معاينه كړي. (٣٧) هغه دې په دېوالونو باندې چناسكې معاينه كړي. كه چېرې په هغه كې شين بخن يا سوربخن داغونه وي چې دېوال خرابوي، (٣٨) نو كاهن به د هغه كور څخه لاړ شي او كور به د اوو ورځو دپاره بند كړي. (٣٩) په اوومه ورځ به كاهن بېرته راشي او هغه كور به بيا معاينه كړي. كه چېرې چناسكه په دېوالونو باندې خپره شوې وي (٤٠) هغه دې حكم وكړي چې هغه تيرې چې چناسكې ورباندې پيدا شوې دي هغه دې لېرې شي او د ښار څخه دې دباندې په يو ناپاك ځای كې وغورزول شي. (٤١) له هغې وروسته بايد كاهن ټول دننني دېوالونه په يو چا باندې وتوري او خاوره دې د ښار څخه دباندې په يو ناپاكه ځای كې وغورزوي. (٤٢) بيا دې د هغو تېرو په ځای چې لېرې كړای شوې دي د نورو تېرو څخه كار واخيستل شي او دېوالونو ته دې نوی اخېر ورکړای شي.

٤٣) كه چېرې د دېوالونو د تېرو د لېرې كولو، توريولو او اخېرولو نه

پس بيا په هغه کور کې چناسکه رابنکاره شي (٤٤) نو کاهن دې لار شي او هغه دې بيا معاينه کړي. که چېرې په کور کې چناسکه خپره شوې وي، نو دا يوه خرابوونکې چناسکه ده او دا کور ناپاک دی. (٤٥) هغه کور بايد وران شي او د هغه تيرې، تيرونه او ټوله خاوره بايد د بنار څخه دباندې يو ناپاکه ځای ته يوړل شي. (٤٦) په هغه دوران کې چې کاهن هغه کور بند اعلان کړی وي نو هرڅوک چې هغه ته ننوزي، هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي. (٤٧) همدارنگه هرڅوک چې په هغه کور کې خوب کوي يا خوراک کوي بايد خپل کالي ومينځي.

(٤٨) مگر که چېرې کاهن راشي او هغه معاينه کړي، نو که د کور د اخپرولو څخه وروسته چناسکه خپره شوې نه وي نو هغه به کور پاک اعلان کړي، ځکه چې چناسکه ورکه شوې ده. (٤٩) هغه دې د کور د پاکولو دپاره دوه مرغی، د صبر لرگی، سور تار او د وېلني بوتی راواخلي. (٥٠) هغه به له دغو مرغیو څخه يوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي حلاله کړي. (٥١) بيا دې د صبر لرگی، د وېلني بوتی، سور تار او ژوندی مرغی راواخلي او هغه دې د مړې مرغی په وينه او تازه اوبو کې غوټه کړي او په کور باندې دې اووه ځلې وشيندي. (٥٢) په دې ډول به کاهن هغه کور د مرغی په وينه، تازه اوبو، ژوندی مرغی، د صبر په لرگی، د وېلني په بوتی او سور تار باندې پاک کړي. (٥٣) بيا دې هغه ژوندی مرغی د بنار څخه دباندې په صحرا کې خوشې کړي. په دې ډول به هغه د کور دپاره د پاکوالي مراسم سرته ورسوي او هغه به پاک شي. <

٥٤) دا مقررات د پوستکي د هرې ساري ناروغۍ دپاره دي لکه خارښت، ٥٥) - ٥٦) زخمونه، دانې يا پرسوب او همدارنگه په کاليو يا په کور کې چناسکه. ٥٧) د دې مقرراتو له مخې دا فيصله کېدای شي چې يو شی په کوم وخت کې پاک دی او په کوم وخت کې ناپاک.

په جنسي لحاظ د بدن ناپاکي

١٥) ١) څښتن حضرت موسیٰ او حضرت هارون ته وفرمايل: ٢) > د اسراييليانو سره خبرې وکړئ او ورته ووايئ: کله چې د يو سړي د تناسلي آلې څخه زوه راووزي، هغه زوه ناپاکه ده. ٣) که دا زوه د هغه د تناسلي آلې څخه رابهيږي يا دا بهېدل د التهاب په سبب بند شوي وي، هغه به ناپاک کړي. ٤) که داسې سړی چې زوه ورڅخه راووزي، که هغه په هرې بستري باندې ځملي او يا په هر شي باندې کښېني هغه شی به ناپاک شي. ٥) هرڅوک چې د هغه د بستري سره ولگيږي، ٦) يا په هغه شي باندې کښېني چې هغه سړی ورباندې ناست ؤ، نو هغه نفر بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. ٧) هرڅوک چې د هغه سړي سره ولگيږي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. ٨) که چېرې هغه نفر چې زوه ورڅخه راووزي په داسې يو نفر باندې چې هغه پاک وي لياړې واچوي، هغه سړی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. ٩) که دا سړی په کوم زين باندې کښېني، هغه به ناپاک شي ١٠)

او هرڅوک چې د هغه شي سره ولگيږي چې دا سړی ورباندې ناست و، هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې داسې شيان راپورته کړي هغه بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو تر مابنهامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۱۱) که چېرې يو سړی چې زوه ورڅخه راووزي او خپل لاسونه يې نه وي مينځلي، په کوم بل نفر باندې ولگيږي، هغه څوک چې دی ورسره لگېدلی دی بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۲) که هغه سړی چې زوه ورڅخه راووزي د خټو هر لوبني ته لاس وروړي، هغه بايد مات شي او که د لرگي کوم لوبني ته لاس وروړي، هغه بايد ومينځل شي.

(۱۳) له هغې وروسته چې د زوې د راوتلو څخه د دغه سړي علاج وشي، هغه بايد اووه ورځې صبر وکړي او بيا دې د چينې په تازه اوبو کې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي نو هغه به پاک شي. (۱۴) هغه بايد په اتمه ورځ دوه کوترې يا دوه قمري گانې واخلي او د څښتن حضور ته دې د مقدسې خېمې د دروازې خولې ته راشي او هغه دې کاهن ته ورکړي. (۱۵) کاهن دې هغه قرباني کړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره. په دې ډول به کاهن د څښتن په حضور کې د هغه سړي دپاره د هغه د زوې د راوتلو له کبله کفارو ادا کړي.

(۱۶) کله چې له يو سړي څخه مني راووزي، هغه بايد خپل ټول ځان ومينځي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۷) هر هغه شی چې د ټوکړ يا څرمنې څخه جوړ شوی وي او مني ورباندې

لوېدلي وي بايد ومينځل شي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. (۱۸) سړی او ښځه دواړه بايد د يوځای کېدلو څخه وروسته غسل وکړي، خو تر ماښامه پورې به ناپاک پاتې شي.

(۱۹) کله چې يوه ښځه مياشتينی ناروغي ولري، هغه اووه ورځې ناپاکه پاتې کېږي. هرڅوک چې دې ښځې ته لاس وروړي، هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي. (۲۰) که هغه د خپلې مياشتينی ناروغی په وخت کې په هر شي باندې کښېني يا ورباندې ځملي هغه شی به ناپاک شي. (۲۱) - (۲۳) هرڅوک چې د هغې د بستري يا هر هغه شي سره چې هغه ورباندې ناسته وي ولگېږي، بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. (۲۴) که چېرې يو سړی د هغې ښځې سره په هغه وخت کې يوځای شي کله چې د هغې مياشتينی ناروغي پيل کېږي، هغه سړی به اووه ورځې ناپاک وي. په هرې بستري باندې چې هغه ځملي هغه بستره به ناپاکه شي.

(۲۵) که چېرې د يوې ښځې څخه د مياشتينی ناروغی څخه پرته د ډېرو ورځو دپاره وينه بهېږي يا برسېره پر عادي مياشتينی ناروغی دا وينه بهېږي، ترڅو پورې چې دا وينه بهېږي هغه ښځه د مياشتينی ناروغی په شان ناپاکه پاتې کېږي. (۲۶) په دې موده کې که چېرې هغه په هره بستره باندې ځملي او يا په هر شي باندې چې کښېني هغه به ناپاک شي. (۲۷) هرڅوک چې دغو شيانو ته لاس وروړي، هغه به ناپاک شي. هغه بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، خو تر ماښامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۲۸) وروسته له دې چې د

هغې وینه ودریږي، باید اووه ورځې صبر وکړي نو بیا به هغه پاکه شي. (۲۹) په اتمه ورځ باید هغه ښځه دوه کوترې یا دوه قمري گانې واخلي او هغه دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (۳۰) کاهن دې یوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوزېدونکې نذرانې دپاره قرباني کړي. په دې ډول به هغه د خښتن په حضور کې د هغې ښځې دپاره د هغې د وینې د بهېدلو د ناپاکۍ په خاطر کفار ادا کړي.

(۳۱) کله چې ستاسو څخه کوم یو ناپاک وي، باید د اسراییلو د قوم څخه لېرې واوسېږي. که نه، نو زما مقدسه خېمه به چې د کمپ په منځ کې ده ناپاکه شي او ټول قوم به مړ شي.

(۳۲) - (۳۳) دا مقررات د هغه سړي په باره کې دي چې د هغه څخه زوه یا مني راوړي او د هغې ښځې په باره کې چې د میاشتنۍ ناروغۍ په دوران کې وي او یا د هغه سړي په باره کې چې د یوې ناپاکې ښځې سره یوځای شي.

د کفارې ورځ

۱۶ (۱) د حضرت هارون د دوو زامنو د مړینې څخه وروسته چې خښتن ته ورنژدې شول او مړه شول، خښتن د حضرت موسی سره خبرې وکړې. (۲) هغه وفرمایل: <خپل ورور هارون ته ووايه چې یوازې په یو مناسب وخت کې دې ډېر مقدس ځای ته چې د پردې شاته دی ورننوزي، ځکه دا هغه ځای دی چې زه په کې په

ورېڅو کې د لوظ د صندوق د سرپوښ د پاسه رابنکاره کېږم. که هغه سرغړونه وکړي نو وبه وژل شي. (۳) کله چې هارون د گناه د نذرانې دپاره يو ځوان غويی او د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو پسه راوړي، بيا هغه کولی شي چې ډېر مقدس ځای ته ورننوزي.

(۴) بيا څښتن دا لارښودنې وکړې: >مخکې له دې چې هارون ډېر

مقدس ځای ته ننوزي، هغه بايد غسل وکړي او د کاهنتوب دغه مقدس لباس دې واغوندي: د کتان کميس، نیکرونه، پټی او لونگی.

(۵) د اسراييلو قوم دې هارون ته دوه وزان د گناه د نذرانې دپاره

او يو پسه د سوزېدونکې نذرانې دپاره ورکړي. (۶) هارون دې يو

غويی د خپلې گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي چې د خپل ځان او

خپلې کورنۍ دپاره کفارۀ ادا کړي. (۷) بيا دې هغه دوه وزان واخلي

او د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې دې د څښتن په حضور

کې وړاندې کړي. (۸) هغه دې د دوو وزانو دپاره پچه واچوي او د

دوه تېرو څخه دې کار واخلي، په يوه باندې دې د څښتن دپاره نښه

وکړي او په بلې باندې دې د عزازيل دپاره. (۹) هارون به هغه وز

قرباني کړي چې د څښتن دپاره د پچې په وسيله انتخاب شوی وي

او هغه به د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. (۱۰) کوم وز چې د

عزازيل دپاره انتخاب شوی و هغه به څښتن ته ژوندی وړاندې شي

او په دښته کې به عزازيل ته ورولېږل شي، د دې په خاطر چې د قوم

د گناهونو دپاره کفارۀ ادا کړي.

(۱۱) کله چې هارون يو غويی د خپلې گناه د نذرانې دپاره حلال

کړي چې د خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفارۀ ادا کړي، (۱۲) نو

هغه به د قربانۍ د ځای څخه د اور یو لوبنی چې د لگول شویو
سکارو څخه ډک وي او دوه موتي بڼه میډه شوې خوشبویي
راواخلي او هغه دې ډېر مقدس ځای ته راوړي. (۱۳) هغه به هلته د
څښتن په حضور کې خوشبویي په اور باندې واچوي او د خوشبویي
لوگی به د لوظ د صندوق سرپوښ پټ کړي ترڅو هارون هغه ونه
ویني او مړ نه شي. (۱۴) د غویي لږه وینه به واخلي او په خپلې
گوتې باندې به یې د سرپوښ مخکینی برخې ته وشیندي او بیا به د
هغې څخه لږه د لوظ د صندوق مخې ته اووه ځلې وشیندي.

(۱۵) بیا به هارون د گناه د نذرانې وز د قوم په خاطر حلال کړي او
د هغه وینه به ډېر مقدس ځای ته یوسي او هماغسې کار به ورسره
وکړي چې د غویي په وینه باندې یې کړی ؤ. هغه به د لوظ د
صندوق په سرپوښ او د صندوق مخې ته وشیندي. (۱۶) په دې ډول
به هغه د پاکولو مراسم سرته ورسوي چې ډېر مقدس ځای د
اسرايیلو د قوم د ناپاکۍ او د هغوی د ټولو گناهونو څخه پاک کړي.
هغه دې دا کار د مقدسې خېمې دپاره هم وکړي، ځکه چې هغه د
کمپ په منځ کې ولاړه ده او کمپ په مذهبي لحاظ ناپاک دی. (۱۷)
له هغه وخت څخه چې هارون ډېر مقدس ځای ته د کفارې د ادا
کولو دپاره ننوزي، د هغه د راوتلو پورې باید هیڅوک په خېمه کې نه
وي. کله چې هغه د خپل ځان، خپلې کورنۍ او ټول قوم دپاره کفاره
ادا کوي (۱۸) نو باید بیا د نذرانو د سوزولو دپاره د قربانۍ ځای ته
لاړ شي او هغه پاک کړي. هغه باید د غویي او د وز لږه وینه واخلي
او د قربانگه په برجونو باندې دې وسولوي. (۱۹) هغه باید په خپله
گوته لږه وینه واخلي او په قربانگه باندې دې اووه ځلې وشیندي. په

دې ډول دې هغه د اسراييلو د قوم د ناپاکی څخه پاکه او مقدسه کړي.

د گناهونو د لېرې کولو وز

٢٠) کله چې هارون ډېر مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ د ځای د پاکولو مراسم سرته ورسوي، هغه به هغه ژوندی وز څښتن ته وړاندې کوي چې د عزازیل دپاره انتخاب شوی دی. ٢١) هغه دې دواړه لاسونه د ژوندي وز په سر باندې کېږدي او په هغه باندې دې د اسراييلو د قوم د ټولو بدکاریو، گناهونو او سرکشیو اقرار وکړي او هغه دې د وز په سر باندې واچوي. هغه به دا وز لېرې دښتې ته ولېږي او یو داسې سړي ته دې وسپاري چې د دې کار دپاره ټاکل شوی وي. ٢٢) کله چې هغه سړی هغه وز په دښته کې خوشې کړي نو هغه وز به د هغوی ټول گناهونه د خپل ځان سره یو شاړ ځای ته یوسي.

٢٣) بیا دې هارون مقدسې خېمې ته ورننوزي او د کتان هغه لباس چې ډېر مقدس ځای ته د ورننوتلو څخه مخکې یې اغوستی و وپاسي او هلته دې پرېږدي. ٢٤) هغه به په یو مقدس ځای کې غسل وکړي او خپل عادي لباس به واغوندي. بیا به هغه دباندي راووزي او یوه سوزېدونکې نذرانه به د ځان او یوه د قوم دپاره قرباني کړي، د دې په خاطر چې د خپل ځان او د هغوی دپاره کفاره ادا کړي. ٢٥) همدارنگه هغه به په قربانگاه باندې د حیوان وازگه چې د گناه د نذرانې دپاره ده وسوزوي. ٢٦) هغه سړی چې وز یې په دښته کې عزازیل ته ورپرېښود، باید کمپ ته د بېرته راتگ څخه

مخکې خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. (۲۷) هغه غويي او وز چې د گناه د نذرانو دپاره ورڅخه کار واخيستل شو او د هغو وينه د کفارې د ادا کولو دپاره ډېر مقدس ځای ته راوړل شوه، بايد د کمپ څخه دباندې يوړل شي. د هغو پوستکي، غوښه او خوشايي دې وسوزول شي. (۲۸) کوم سړی چې هغه سوزوي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي، له هغې وروسته هغه کمپ ته ننوتلی شي.

د کفارې د ورځې لمانځل

(۲۹) په لاندينيو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. د اوومې مياشتې په لسمه ورځ تاسو ټول اسراييليان او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي بايد روژه ونيسئ او هيڅ کار بايد ونه کړئ، (۳۰) ځکه چې په دې ورځ به ستاسو د پاکولو دپاره کفاره ادا شي. بيا به تاسو د څښتن په حضور کې د خپلو ټولو گناهونو څخه پاک شئ. (۳۱) دا به د سبت په شان د ارام ورځ وي، په دې ورځ بايد تاسو روژه ونيسئ. په دغو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. (۳۲) هغه کاهن چې مسح شوی وي او د خپل پلار په ځای د مشر کاهن په توگه ټاکل شوی وي، هغه دې کفاره ادا کړي. هغه دې د کتان مقدس کالي واغوندي (۳۳) او دا مراسم دې سرته ورسوي د دې په خاطر چې ډېر مقدس ځای، د مقدسې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ ځای پاک کړي او د کاهنانو او ټول قوم دپاره کفاره ادا کړي. (۳۴) د اسراييليانو د ټولو گناهونو دپاره دې په کال کې يو ځل کفاره ادا شي. په دې مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي.

نو څنگه چې څښتن حضرت موسیٰ ته امر کړی ؤ، هماغسې وشول.

د وینې خوړل حرام دي

۱۷ (۱) څښتن په حضرت موسیٰ باندې امر وکړ، (۲) چې

هارون او د هغه زامنو او د اسراییلو ټول قوم ته لاندیني حکمونه ورکړي. (۳) - (۴) که د اسراییلو څخه یو څوک یو غویي یا یو

وری یا یوه وزه څښتن ته د نذرانې په توګه د مقدسې خېمې د

دروازې د خولې څخه پرته په بل هرځای کې حلال کړي، هغه به

شریعت مات کړی وي. هغوی وینه توی کړې ده او د خدای له قوم

څخه باید وشړل شي. (۵) د دې حکم معنی 'دا ده چې د اسراییلو

خلک به له همدې وخت څخه څښتن ته هغه حیوانات راوړي چې

په صحرا کې یې حلالول. هغوی باید هغه کاهن ته د مقدسې خېمې د

دروازې خولې ته راولي او د سلامتې د نذرانو په توګه دې قرباني

کړي. (۶) کاهن دې د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې هغه

وینه د څښتن په قربانګاه باندې وشیندي او وازګه دې د یو داسې

بوی په توګه وسوزوي چې په څښتن باندې ښه لګیږي. (۷) د

اسراییلو قوم باید نور په صحرا کې د هغو پیریانو دپاره قرباني ونه

کړي کوم چې د وزانو په شان ښکاري او په دې کار سره دې د

څښتن سره بې وفايي نه کوي. د اسراییلو قوم باید تل تر تله په دې

حکم باندې عمل وکړي.

(۸) که چېرې کوم اسرایلی یا بېګانه نفر چې د دوی په منځ کې

اوسېږي سوزېدونکې نذرانه یا کومه بله قرباني (۹) څښتن ته د

نذرانې په توگه د مقدسې خپمې ددروازې د خولې څخه بغير په بل هرځای کې وړاندې کړي، د خدای د قوم څخه به وشړل شي.

١١) که چېرې کوم اسراييلي يا هغه بېگانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي کومه وينه وخوري، څښتن فرمايي چې د هغه په ضد به شي او د خپل قوم څخه به يې وشړي. (١١) د هر ژوندي شي ژوند په وينه کې دی او څښتن هغه د اسراييلو قوم ته ورکړې ده د دې په خاطر چې په قربانگه باندې د ځان دپاره کفاره ادا کړي. دا وينه ده چې د يو چا د ژوند دپاره کفاره ادا کوي. (١٢) په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې نه به دوی او نه به هغه بېگانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي، وينه خوري.

١٣) که چېرې کوم اسراييلي يا بېگانه نفر چې د دوی په منځ کې اوسېږي يو داسې حيوان يا مرغی بنکار کړي چې هغه حلال وي، بايد د هغه وينه په ځمکه باندې توی کړي او په خاورو باندې دې پټه کړي. (١٤) د هر ژوندي شي ژوند په وينه کې دی، نو په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته فرمايلي دي چې بايد د هيڅ يو ژوندي شي وينه ونه خوري. هرڅوک چې هغه وخوري بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي.

١٥) هرڅوک، که هغه اسراييلي يا بېگانه وي د يو داسې حيوان غوښه وخوري چې په خپل مرگ باندې مړ شوی وي يا د وحشي حيواناتو له خوا وژل شوی وي بايد خپل کالي ومينځي او غسل دې وکړي. هغه به تر ماښامه پورې ناپاک وي، بيا به پاک شي. (١٦) مگر که چېرې هغه خپل کالي ونه مينځي او غسل ونه کړي، نو د

زنا او نور بد عملونه

۱۸ (۱) خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲) >د اسراييلو

د خلکو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې زه ستاسو خښتن خدای يم. (۳) د مصر د خلکو په شان کار مه کوی چيرته چې يو وخت

تاسو په کې اوسېدلئ، يا د کنعان د خلکو په شان کار مه کوی چې زه اوس تاسو هلته بيايم. (۴) تاسو بايد زما قوانينو ته غاړه کېږدئ او

زما د فرمانونو په مطابق عمل وکړئ. زه ستاسو خښتن خدای يم.

(۵) زما په فرمانونو او قوانينو باندې عمل وکړئ، ځکه څوک چې

هغو ته غاړه کېږدي د هغو په وسيله به ژوند وکړي. زه خښتن يم.

(۶) هيڅوک دې د خپلو نژدې خپلوانو سره زنا نه کوي. زه خښتن

يم. (۷) د خپلې مور سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه

کوی. هغه ستاسو مور ده، د هغې سره زنا مه کوی. (۸) د خپل پلار

د نورو ښځو سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوی.

(۹) د خپلې سکه يا ناسکه خور سره که هغه ستاسو د پلار لور وي

يا د مور، که هغه ستاسو سره په يو کور کې زېږېدلې وي يا په بل

ځای کې، د هغې سره زنا مه کوی. (۱۰) د خپلې لمسی سره زنا مه

کوی، هغه به ستاسو دپاره سپکاوی وي. (۱۱) د يوې ناسکه خور

سره زنا مه کوی، هغه هم ستاسو خور ده. (۱۲) د خپل پلار د خور

سره زنا مه کوی، هغه ستاسو د پلار نژدې خپلوانه ده. (۱۳) د خپلې

مور د خور سره زنا مه کوی، ځکه چې هغه ستاسو د مور نژدې

خپلوانه ده. (۱۴) د خپل تره د ښځې سره په زنا کولو سره د خپل تره سپکاوی مه کوي، هغه هم ستاسو نژدې خپلوانه ده. (۱۵) د خپلې زور سره زنا مه کوي. هغه ستاسو د زوی ښځه ده. (۱۶) د خپلې وړېندار سره زنا مه کوي، دا به ستاسو د ورور دپاره سپکاوی وي. (۱۷) که تاسو د یوې ښځې سره ځملي نو د هغې د لور یا د هغې د لمسی سره زنا مه کوي. ځکه چې هغوی د هغې نژدې خپلوان دي. دا ډېر بد کار دی. (۱۸) ترڅو پورې چې ستاسو ښځې ژوندی وي، د خپلو ښښو سره د دوهمې ښځې په توګه واده مه کوي او د هغوی سره زنا مه کوي.

(۱۹) د یوې ښځې سره د هغې د میاشتینې ناروغۍ په دوران کې مه یوځای کېږئ، ځکه چې هغه ناپاکه ده. (۲۰) د بل سړي د ښځې سره زنا مه کوي او په هغې باندې خپل ځان مه ناپاکه کوي. (۲۱) د خپلو ماشومانو څخه هیڅ یو ماشوم مه ورکوي چې د مولک د بت دپاره قرباني شي. زه ستاسو څښتن خدای یم او په دې کار به زما سپکاوی وشي. (۲۲) هیڅ یو سړی دې د بل سړي سره بد کار نه کوي، له دې څخه خدای کرکه کوي. (۲۳) د یو حیوان سره جنسي اړیکې مه ساتئ او په دې ډول په دې کار خپل ځان مه ناپاکه کوي. یوه ښځه باید یو حیوان ته د جنسي اړیکو په خاطر خپل ځان وړاندې نه کړي، دا ډېر بد کار دی.

(۲۴) په دې عملونو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوي، ځکه چې نورو قومونو په دې ډول خپل ځانونه ناپاکه کړل. دا هغه قومونه دي چې په دې خاوره کې اوسېږي او څښتن یې د دې په خاطر وباسي

ترڅو تاسو وکولی شئ چې هغې خاورې ته ورننوزئ. (۲۵) د هغوی

عملونو هغه خاوره ناپاکه کړې ده، نو څښتن هغې خاورې ته سزا

ورکوي او هغه مجبوروي چې خپل اوسېدونکي وشړي. (۲۶) - (۲۷)

هغوی دا ټول بد کارونه وکړل او هغه خاوره یې ناپاکه کړه، خو تاسو

باید داسې ونه کړئ. تاسو ټول که هغه اسراییلیان وي یا هغه بېگانه

خلک چې ستاسو سره اوسېږي د څښتن په قوانینو او حکمونو باندې

عمل کوئ. (۲۸) که چېرې تاسو دا ځمکه ناپاکه کړئ، نو هغه به

تاسو ایسته وغورزوي لکه څنګه چې ستاسو څخه مخکې قومونه یې

غورزولي وو. (۲۹) نو هرڅوک چې د داسې کارونو څخه چې د

کرکې وړ دي کوم کار وکړي، د خدای له قوم څخه به وشړل شي. <

(۳۰) څښتن وفرمایل: <زما امرونو ته غاړه کېږدئ او د هغو ناوړه

رواجونو څخه پیروي مه کوئ کوم چې ستاسو د راتګ څخه مخکې

به کېدل او په هغو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ. زه ستاسو

څښتن خدای یم. <

اخلاقي او مذهبي قوانین

۱۹ (۱) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۲) <د اسراییلو

د ټول قوم سره خبرې وکړه او ورته ووايه: مقدس اوسئ ځکه چې زه

ستاسو څښتن خدای مقدس یم. (۳) تاسو هر یو باید د خپل مور

او پلار احترام وکړئ او باید د سبت د ورځې څخه پیروي وکړئ. زه

ستاسو څښتن خدای یم.

٤) ما مه پرېردئ او د بتانو عبادت مه كوي. د فلزاتو څخه خدايان
مه جوړوي او عبادت يې مه كوي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

٥) كله چې تاسو د سلامتې د نذرانې دپاره څښتن ته يو حيوان
قرباني كوي، هغه په يوې داسې طريقې سره قرباني كړئ چې ستاسو
په خاطر قبول شي. ٦) غوښه بايد په هماغه ورځ چې قرباني كوي
وخورئ يا په راتلونكې ورځ. هرڅه چې د دريمې ورځې پورې پاتې
شي بايد وسوزول شي. ٧) كه چېرې له هغې څخه لږه په دريمه
ورځ وخوړل شي، هغه ناپاكه ده او دا نذرانه به قبوله نه شي. ٨)
هرڅوك چې هغه وخوري، هغه به گناهكار وي ځكه چې هغه څه
چې څښتن ته مقدس دي، هغه يې عادي گڼلي دي. هغه نفر بايد د
خدای له قوم څخه وشړل شي.

٩) كله چې تاسو د خپلې ځمكې حاصلات لو كوي، نو هغه د پتې
تر غاړو پورې مه لو كوي او هغه وږي چې د لو څخه پاتې شوي
وي هغه مه راټولوي. ١٠) خپل د انگورو باغ ته دوهم ځل مه
ورځئ او هغه انگور مه راټولوي چې رالوږدلي وي. هغه غريبانو او
بېگانه خلكو ته پرېردئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.

١١) غلامه كوي. يو بل ته درواغ مه وايئ او يو بل مه غولوي.

١٢) زما په نوم په درواغو قسم مه خورئ او په دې ډول د خپل

خدای نوم مه سپكوي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

١٣) څوك مه لوټوي او د چا څخه گټه مه اخلي. د يو مزدور اجوره

حتي 'د يوې شپې دپاره هم مه ځنډوي. ١٤) كڼو خلكو ته ښكښلي

مه كوی او د ړندو په مخ کې داسې شی مه ږدی چې هغوی ورباندې
تیندک و خوري، مگر زما څخه ووپرېږی. زه ستاسو څښتن خدای
یم.

۱۵) عدالت تر پښو لاندې کوی مه. د غریب پلوي مه کوی او د
لویانو خاطر مه کوی، مگر د نورو سره په انصاف قضاوت وکړی.
۱۶) د هیچا په باره کې درواغ مه خپروئ او کله چې یو نفر په
محکمه کې په مرگ باندې محکوم وي نو ښکاره خبرې وکړی،
کېدای شي چې ستاسو شاهدي د هغه سره مرسته وکړي. زه څښتن
یم.

۱۷) د خپل ورور سره په خپل زړه کې کینه مه ساتی. هغه په
ښکاره د خپلې گناه په خاطر ورتی ترڅو د هغه په گناه کې شریک
نه شی. ۱۸) د خپلو خلکو څخه د بدل اخیستلو پسې مه گرځی. د
هغوی څخه کرکه مه کوی، خو د نورو سره د خپل ځان په شان مینه
کوی. زه څښتن یم.

۱۹) زما د فرمانونو څخه پیروي وکړی. غیر همجنس کورني
حيوانات د نسل دپاره سره مه یوځای کوی. په خپل پټي کې دوه
قسمه تخمونه مه کری. داسې کالي مه اغوندی چې له دوو مختلفو
جنسونو څخه جوړ شوي وي.

۲۰) که چېرې یو نفر د یوې داسې غلامې سره چې هغه د بل نفر
سره کوژدن شوې وي زنا وکړي، که څه هم هغه بل نفر د هغې د
ازادېدلو په خاطر پیسې نه وي ورکړې، نو باید هغې غلامې او هغه

نفر ته چې د هغې سره يې زنا کړې وه سزا ورکړل شي. خو هغوی دې ونه وژل شي ځکه چې هغه ازاده شوې نه ده. (۲۱) هغه سړی به د تاوان د نذرانې په توګه يو پسه د مقدسې خېمې د دروازې په خوله کې څښتن ته راوړي. (۲۲) په هغه باندې به کاهن د څښتن په حضور کې د هغه د ګناه په خاطر کفارۀ ادا کړي او د هغه ګناه به وبخښل شي.

(۲۳) کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوزئ او د مېوې يوه ونه وکړئ، هغه مېوه د اولنيو دريو کلونو دپاره حرامه وګڼئ. په دې موده کې تاسو بايد هغه مېوه ونه خورئ. (۲۴) په څلورم کال به هغه ټوله مېوه ما يعنې څښتن ته د شکرګزاري په خاطر وقف شي. (۲۵) خو په پنځم کال به هغه مېوه تاسو ته حلاله وي. که چېرې تاسو دا ټول کارونه وکړئ، ستاسو ونې به زياته مېوه ونيسي. زه ستاسو څښتن خدای يم.

(۲۶) داسې غوښه مه خورئ چې وينه په کې وي. فال مه ګورئ او کوډې مه کوئ. (۲۷) د خپلو شقيقو وينتان مه خرائئ او بريره مه لندوئ. (۲۸) د مړي په غم کې خپل بدنونه مه غوڅوئ او خالونه ورباندې مه جوړوئ. زه څښتن يم.

(۲۹) د خپلو لورګانو څخه فاحشې مه جوړوئ او هغوی مه شرموئ. که داسې وکړئ، نو دا خاوره به په فاحشې بدله شي او له بدکاری څخه به ډکه شي. (۳۰) د سبت د ورځې څخه پيروي وکړئ او د هغه ځای احترام وکړئ چې زما عبادت په کې کيږي. زه څښتن يم.

٣١) هغو خلکو ته مه ورځئ چې هغوی دعوه کوي چې دوی کولی شي چې د مرو سره خبرې وکړي. همدارنگه د فال کتونکو پسې مه گرځئ، ځکه چې د هغوی په وسیله به تاسو ناپاک شی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

٣٢) د سپین بړیو په مخ کې پاڅېرئ، د مشرانو احترام کوی او زما څخه وپرېرئ. زه څښتن یم.

٣٣) د هغو بېگانه خلکو سره بده رویه مه کوی چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي. ٣٤) د هغوی سره د یو اسرائیلي په شان رویه وکړئ او د خپلو ځانونو په شان ورسره مینه وکړئ. دا یاد ساتئ چې تاسو هم یو وخت د مصر په خاوره کې بېگانه وی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

٣٥) کله چې تاسو یو شی اندازه کوی یا هغه وزن کوی نو غلطی په کې مه کوی او هیڅوک مه غولوی. ٣٦) د صحیح تلو، صحیح وزنونو او صحیح اندازو څخه کار اخلئ. زه ستاسو څښتن خدای یم او ما تاسو د مصر څخه راوویستلی.

٣٧) زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي کوی. زه څښتن یم.

د سرغړونې دپاره سزا

٢٠) ١) څښتن حضرت موسی^١ ته وفرمایل: ٢) >اسرائیلیانو

ته ووايه: که ستاسو څخه يو څوک يا کوم بېگانه نفر چې په اسرايلو کې اوسېږي د خپلو ماشومانو څخه کوم ماشوم د مولک بت ته ورکړي، هغه بايد ووژل شي. د قوم خلک دې هغه سنگسار کړي. ٣ زه به د هغه نفر په ضد شم او د خپل قوم څخه به يې وشړم، ځکه چې مولک ته د خپلو ماشومانو په ورکولو سره يې زما مقدس ځای ناپاک کړی او زما مقدس نوم يې رسوا کړی دی. ٤ کله چې هغه نفر داسې کار وکړي او قوم ورباندې خپلې سترگې پټې کړي او هغه نفر ونه وژني، ٥ نو زه به په خپله د هغه نفر، د هغه د ټولې کورنۍ او هغو ټولو په ضد شم چې د هغه سره يوځای زما سره بې وفايي کوي او د مولک عبادت کوي. زه به هغوی د خپل قوم څخه وشړم.

٦ که چېرې تاسو هغو خلکو ته ورشئ چې دا دعوه کوي چې دوی کولی شي د مړو سره خبرې وکړي، نو زه به ستاسو په ضد شم او تاسې به د خپل قوم څخه وشړم. ٧ خپل ځانونه وقف کړئ او مقدس اوسئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم. ٨ زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم چې تاسو مقدس کوم.

٩ که چېرې يو څوک خپل پلار يا خپلې مور ته بښکښلې وکړي نو هغه بايد ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي.

١٠ که چېرې يو سړی د بل سړي د بښځې سره زنا وکړي، هغه سړی او هغه بښځه دواړه بايد ووژل شي. ١١ که چېرې يو سړی د خپل پلار له بښځو څخه د يوې بښځې سره زنا وکړي هغه خپل پلار سپکوي نو هغه سړی او بښځه دواړه بايد ووژل شي. خون به يې په

خپله غاړه وي. (۱۲) که چېرې یو سړی د خپلې نرور سره زنا وکړي، هغوی دواړه باید ووژل شي. کوم کار چې هغوی کړی دی هغه ډېر بد کار دی او خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۳) که چېرې یو سړی د یو بل سړي سره بد کار وکړي، هغوی د کرکې وړ کار کړی دی او دواړه باید ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي. (۱۴) که چېرې یو سړی د یوې نجلی او د هغې د مور دواړو سره واده وکړي نو درې واړه باید د خپل ډېر بد کار له کبله وسوزول شي چې مړه شي، ترڅو ستاسو په منځ کې بدکاري نه وي. (۱۵) که چېرې یو سړی د یو حیوان سره جنسي اړیکې ولري، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. (۱۶) که چېرې یوه ښځه د یو حیوان سره د جنسي اړیکو د لرلو هڅه وکړي، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي.

(۱۷) که چېرې یو سړی د خپلې سکه یا ناسکه خور سره واده وکړي، دا یوه رسوايي ده. هغوی باید په عام محضر کې د قوم څخه وشړل شي. هغه د خپلې خور سپکاوی کړی دی او مسئولیت به یې په خپله غاړه وي. (۱۸) که چېرې یو سړی د یوې ښځې سره د میاشتینۍ ناروغۍ په دوران کې یوځای شي، هغوی دواړه دې د قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغوی د پاکوالي په اړه مقررات مات کړي دي.

(۱۹) د خپلې مور د خور یا د خپل پلار د خور سره زنا مه کوی، ځکه چې دا کار به د یو نژدې خپلوان سپکاوی وي، د دغه ناوړه کار مسئولیت به ستاسو دواړو په غاړه وي. (۲۰) که چېرې یو سړی د

خپل تره د ښځې سره زنا کوي هغه خپل تره سپکوي. مسئولیت به د هغوی په غاړه وي، هغوی به یې اولاده پاتې شي. (۲۱) که چېرې یو سړی د خپلې ورېندار سره واده وکړي، هغوی به یې اولاده وي. هغه یو ناپاکه کار کړی او د خپل ورور سپکاوی یې کړی دی. <

(۲۲) څښتن وفرمایل: <زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي وکړئ، ترڅو تاسو د کنعان د ځمکې څخه چې هلته مو راوړم ونه شرم. (۲۳) د هغو خلکو د رواجونو څخه پیروي مه کوئ چې هلته اوسېږي او زه یې د دې په خاطر شرم ترڅو تاسو وکولی شئ هغې خاورې ته ورننوزئ. زه د هغوی څخه د هغوی د ټولو بدو عملونو له کبله کرکه کوم. (۲۴) مگر ستاسو سره مې د دې غني او حاصلخېزې ځمکې وعده کړې ده ترڅو هغه ستاسو ملکیت شي او هغه به تاسو ته درکوم. زه ستاسو څښتن خدای یم او تاسو مې د نورو قومونو څخه جدا کړي یئ. (۲۵) له دې کبله تاسو باید د پاکو او ناپاکو حیواناتو او مرغانو ترمنځ ښکاره فرق وکړئ. هغه حیوانات یا مرغان چې هغه مې ناپاک اعلان کړي دي مه خورئ. د هغو په خوړلو به ناپاک شئ. (۲۶) تاسو به مقدس شئ او یوازې زما به شئ، ځکه چې زه څښتن مقدس یم. ما تاسو له نورو قومونو څخه جدا کړي یئ ترڅو یوازې زما شئ.>

(۲۷) هر سړی یا هره ښځه چې دا دعوه کوي چې د مړو سره مشورې کوي، باید ووژل شي. تاسو باید هغه سنگسار کړئ، خون به یې په خپله غاړه وي.>

۲۱ (۱) شبنن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: >د کاهنانو يعنې د هارون د زامنو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: هيڅ يو کاهن بايد د خپلوانو د مړي د جنازې په مراسمو کې په گډون کولو سره خپل ځان ناپاک نه کړي، (۲) پرته له يو نژدې خپلوان څخه لکه د هغه مور يا پلار، د هغه زوی يا لور، د هغه سکه ورور، (۳) يا يوه پېغله خور چې واده شوې نه وي او مېړه نه لري چې هغه وساتي. (۴) هغه به خپل ځان د هغه چا په مرگ باندې نه ناپاکه کوي کوم چې د واده په وسيله د هغه خپلوان شوی وي.

(۵) هيڅ کاهن به په دې خاطر چې هغه داسې ښکاره شي چې د چا په مرگ باندې غمجن دی، نه به د خپل سر کومه برخه خرابي، نه به خپله بريره لندوي او نه به خپل بدن غوڅوي. (۶) هغه بايد مقدس وي او زما نوم سپک نه کړي، ځکه چې هغه ماته په اور باندې د خواړو نذرانې تياروي او بايد مقدس وي. (۷) يو کاهن بايد د يوې داسې ښځې سره واده ونه کړي چې هغه فاحشه وه يا پېغله نه وي او يا د خپل مېړه له خوا ورته طلاق ورکړای شوی وي، ځکه چې هغه خپل خدای ته مقدس دی. (۸) خلک بايد کاهن مقدس وگڼي، ځکه چې هغه ماته د خواړو نذرانې وړاندې کوي. زه شبنن يم، زه مقدس يم او خپل خلک مقدس کوم. (۹) که چېرې د يو کاهن لور فاحشه شي، نو هغه خپل پلار رسوا کوي او بايد وسوزول شي چې مړه شي.

۱۰) مشر کاهن چې په سر باندې يې د مسح کولو تېل اچول شوي دي او د دې دپاره وقف شوی دی چې د کاهنتوب لباس واغوندي، نو بايد خپل وينستان گډوډ پرېږدي او خپل کالي ونه شلوي چې داسې ښکاره شي چې هغه د چا په مرگ باندې غمجن دی. (۱۱) -

۱۲) هغه ماته وقف شوی دی. خپل ځان بايد ناپاک نه کړي او نه دې زما د مقدسې خېمې څخه په وتلو او هغه کور ته په ننوتلو سره چې مړی په کې وي دا خېمه ناپاکه کړي که څه هم هغه د ده د خپل پلار مړی وي يا د مور. (۱۳) هغه بايد د داسې ښځې سره واده وکړي چې پېغله وي. (۱۴) هغه بايد د يوې کونډې يا طلاق شوې يا د داسې ښځې سره واده وکړي چې هغه فاحشه وه، مگر يوازې د خپلې قبيلې څخه د يوې پېغلې سره دې واده وکړي. (۱۵) که نه، نو د هغه اولادونه چې بايد مقدس وي، هغوی به ناپاک وي. زه څښتن يم او ما هغه د مشر کاهن په توگه انتخاب کړی دی.

۱۶) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۱۷) >هارون ته ووايه چې ستا د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه ولري نه شي کولی چې ماته د خواړو نذرانه وړاندې کړي. دا خبره به تل تر تله عملي کېږي. (۱۸) هيڅ يو سړی چې جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې هغه نذرانه وړاندې کړي لکه څوک چې ږوند وي، گوډ وي، بدشکله يا بې ډوله وي، (۱۹) د چا لاس يا پښه چې معيوبه وي، (۲۰) څوک په ملا باندې کړوپ وي يا تپت قدی وي، څوک چې د سترگې يا د پوستکي په ناروغۍ اخته وي او څوک چې خصي وي. (۲۱) د هارون کاهن د اولادې څخه هيڅ يو سړی چې کوم جسماني عیبونه په کې وي نه شي کولی چې ماته د خواړو يوه

داسې نذرانه وړاندې کړي چې په اور باندې تيارېږي. (۲۲) داسې
سړی کولی شي چې هغه خواړه و خوري چې ماته وړاندې شوي وي
يعنې د خواړو مقدسه نذرانه او د خواړو ډېره مقدسه نذرانه. (۲۳)
مگر په دې خاطر چې په هغه کې جسماني عيب دی، هغه دې
مقدسې پردې او د قربانۍ ځای ته نژدې رانه شي او زما مقدس ځای
او هرڅه چې په کې دي هغه دې نه ناپاکه کوي، ځکه چې زه څښتن
يم او کاهنان مقدس کوم. <

(۲۴) نو حضرت موسیٰ^۱ دا هرڅه حضرت هارون او د هغه زامنو او
ټولو اسراييليانو ته وويل.

د نذرانو مقدس توب

۲۲ (۱) څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمايل: (۲) >هارون او د
هغه زامنو ته ووايه چې د هغو پاکو نذرانو احترام وکړي چې
اسراييليان يې ماته وقف کوي، ترڅو هغوی زما مقدس نوم سپک نه
کړي. زه څښتن يم. (۳) که چېرې ستاسو د اولادې څخه کوم يو د
ناپاکۍ په حال کې هغو مقدسو نذرانو ته ورنژدې شي چې د اسراييلو
قوم ماته وقف کړې دي، هغه بيا هيڅکله د قربانۍ په ځای کې
خدمت نه شي کولی. دا خبره به تل تر تله عملي کيږي. زه څښتن يم.

(۴) که چېرې د هارون د اولادې څخه کوم يو د پوستکي په ساري
ناروغۍ اخته وي يا د بدن څخه يې زوه راوړي، هغه تر هغه وخته
پورې دا پاکې نذرانې نه شي خوړلی ترڅو پورې چې پاک نه شي.

هر کاهن چې داسې کوم شي ته لاس وروړي چې د مړي سره د لگېدلو په وسيله ناپاک شوی وي يا که چېرې د کاهن څخه مني ووزي، (٥) يا که چېرې هغه په ناپاک حيوان يا ناپاک نفر باندې لاس وهلی وي هغه ناپاک کېږي. (٦) هر کاهن چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي، هغه تر مانېامه پورې ناپاک پاتې کېږي. بياهم هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی ترڅو پورې چې غسل ونه کړي. (٧) کله چې لمر پرېوزي، هغه به پاک شي او د هغې څخه وروسته هغه کولی شي چې پاکې نذرانې وخورې ځکه چې دا د هغه خواړه دي. (٨) هغه دې د داسې حيوان غوښه ونه خوري چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا د وحشي حيواناتو په وسيله وژل شوی وي، په دې باندې به هغه ناپاک شي. زه څښتن يم.

(٩) ټول کاهنان دې زما د مقرراتو څخه چې هغوی ته مې ورکړي دي پيروي وکړي. که نه، نو هغوی به گناهکاران او مړه شي، ځکه چې هغوی مقدسو مقرراتو ته په سپکه سترگه کتلي دي. زه څښتن يم چې هغوی مقدس کوم.

(١٠) څوک چې د کاهن د کورنۍ غړی نه وي، هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی. د کاهن مېلمه يا مزدور هم هغه نه شي خوړلی. (١١) خو که چېرې يو کاهن په خپلو پيسو باندې يو غلام اخیستی وي يا که چېرې يو غلام د هغه په کورنۍ کې زېږېدلی وي، هغه غلام کولی شي چې د هغه خواړه وخورې. (١٢) که چېرې د يو کاهن لور د يو داسې سړي سره واده وکړي چې هغه کاهن نه وي، هغه نه شي کولی چې پاکې نذرانې وخورې. (١٣) مگر که چېرې د يو کاهن لور کونډه

يا طلاقه شوې وي او اولادونه ونلري او بېرته راشي او د خپل پلار په کور کې اوسېږي، هغه کولی شي چې هغه خواږه وخورې چې د هغې پلار يې د کاهن په توگه ترلاسه کوي. په هر حال د کاهن د کورنۍ د غړو څخه پرته هيڅوک نه شي کولی چې هغه وخورې.

①٤ که چېرې داسې خلک چې د کاهن د کورنۍ غړي نه وي په غير ارادي توگه پاکې نذرانې وخورې، هغوی بايد کاهن ته د اضافه شلو فيصدو سره پوره تاوان ورکړي. ①٥-①٦ کاهنان بايد نورو خلکو ته اجازه ورنه کړي چې د دې پاکو نذرانو په خوړلو سره چې د اسراييلو قوم يې زما دپاره وقف کوي د هغو سپکاوی وکړي، ځکه چې په دې کار سره به هغوی گناهکار وگڼل شي او سزا به ومومي. زه څښتن يم او هغه نذرانې مقدسې کوم.

①٧ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ①٨ >هارون او د هغه د زامنو او ټولو اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: که چېرې له تاسو څخه يو نفر که هغه يو اسراييلي يا يو داسې بېگانه نفر وي چې په اسراييلو کې اوسېږي، ماته د سوزېدونکې نذرانې دپاره يو سوغات وړاندې کوي، که هغه د نذر د ورکولو په توگه وي يا رضاکارانه نذرانه وي، ①٩ تاسو بايد د پادې يا رمې څخه يو نر حيوان وړاندې کړئ چې کوم عيب په کې نه وي د دې دپاره چې هغه ستاسو په خاطر قبول شي. ②٠ که چېرې تاسو يو داسې حيوان وړاندې کړئ چې کوم عيب په کې وي، زه څښتن به هغه ستاسو په خاطر قبول نه کړم. ②١ کله چې يو نفر څښتن ته د رمې او يا پادې څخه د سلامتۍ نذرانه راوړي چې يو نذر ورکړي يا د رضاکارانه

نذرانې په توگه وي، د دې دپاره چې د قبلېدلو وړ وي نو په هغې کې بايد هيڅ عيب نه وي. (۲۲) څښتن ته داسې حيوان مه وړاندې کوي چې روند، گود يا معيوب وي، زخم ولري او يا د پوستکي په دوامداره ناروغۍ اخته وي. هغه په قربانگه باندې د يوې داسې نذرانې په توگه مه بردی چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي. (۲۳) که څه هم تاسو کولی شئ چې د رضاکارانه نذرانې په توگه يو حيوان چې بې ډوله يا کوچنی وي وړاندې کړئ، مگر هغه به د نذر په توگه قبول نه شي. (۲۴) څښتن ته هيڅ داسې حيوان مه وړاندې کوي چې خصيه يې ټکول شوې، پرېکړل شوې، زخمي شوې يا ويستل شوې وي. تاسو بايد په خپله خاوره کې داسې کار ونه کړئ. (۲۵) تاسو بايد له بېگانه خلکو څخه داسې حيوانات وانخلي چې د خوارو د نذرانو په توگه يې وړاندې کړئ. هغه به ستاسو په خاطر قبول نه شي ځکه چې هغه بې ډوله دي يا عيبونه په کې دي.

(۲۶) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: (۲۷) >کله چې يو خوسکی، يو وری يا يوه وزه پيدا شي، که هغه نر وي يا بنځه، د خپلې مور سره دې اووه ورځې پاتې شي. له اتمې ورځې څخه به هغه د يوې داسې نذرانې په توگه د منلو وړ وي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. (۲۸) يوه غوا او د هغې خوسکی يا يوه مېړه او د هغې وری يا يوه وزه او د هغې بچي په يوه ورځ مه حلالوي. (۲۹) کله چې تاسو څښتن ته د شکرانې يوه نذرانه قرباني کوي نو د مقرراتو څخه پيروي وکړئ ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. (۳۰) هغه بايد په هماغه ورځ وخورل شي، له هغې څخه تر سهاره پورې هيڅ شی مه پرېږدئ. زه څښتن يم.

٣١) زما د حکمونو څخه پیروي وکړئ. زه څښتن یم. ٣٢) زما مقدس نوم مه سپکوی. د اسراییلو ټول قوم باید د دې خبرې اقرار وکړي چې زه مقدس یم. زه څښتن یم چې تاسو مقدس کوم ٣٣) او تاسو مې د دې دپاره له مصر څخه راوویستلئ چې ستاسو خدای اوسم. زه څښتن یم. <

مذهبي اخترونه

٢٣ ١) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢) > د اسراییلو خلکو ته ووايه چې ما ستاسو دپاره څو مذهبي اخترونه ټاکلي دي چې سره راغونډ شئ او زما عبادت وکړئ. ٣) تاسو د خپل کار دپاره شپږ ورځې لرئ، مگر اوومه ورځ چې د سبت ورځ ده، د آرام کولو دپاره ده. په هغه ورځ کار مه کوئ، مگر د عبادت دپاره راغونډ شئ. دا مهمه نه ده چې چېرته اوسېږئ، سبت د څښتن ورځ ده. ٤) دغه اخترونه باید په ټاکل شویو وختونو کې اعلان کړئ.

د فسحې او د فطیرې ډوډۍ اختر

(شمېر ٢٨: ١٦ - ٢٥)

٥) څښتن ته د احترام کولو دپاره د فسحې د اختر لمانځل هر کال د اولې میاشتې په څوارلسمه ورځ د لمړې بواته په وخت کې پیل کېږي. ٦) په پنځلسمه ورځ د فطیرې ډوډۍ اختر پیل کېږي او اووه ورځې دوام کوي. تاسو باید په دې موده کې فطیره ډوډۍ وخورئ. ٧) د دغو ورځو څخه په اوله ورځ د عبادت دپاره سره

راغونډ شئ او خپل ورځنی کار هیڅ مه کوی. (۸) اووه ورځې هغه نذرانې وړاندې کړی چې څښتن ته په اور باندې تیارېږي او په اوومه ورځ به بیا د عبادت دپاره سره راغونډ شئ، مگر هیڅ خپل ورځنی کار مه کوی. <

د اولني حاصل اختر

(۹) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۰) > د اسرایلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه یې درکوم ورننوزئ او فصل یې ورپېئ، نو کاهن ته اولنی گډې ورکړئ. (۱۱) هغه دې دا گډې د څښتن په حضور کې پورته کړي، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. کاهن دې هغه د سبت له ورځې څخه وروسته په بله ورځ پورته کړي. (۱۲) په هماغه ورځ یوه سوزېدونکې نذرانه هم څښتن ته قرباني کړئ یعنې یو یو کلن وری چې هیڅ عیب په کې نه وي. (۱۳) له هغې سره به تاسو د دوو کیلوگرامو بنو اوږو د غلې دانې یوه نذرانه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي وړاندې کړئ. دا یوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې څښتن ته تیارېږي او بوی یې په هغه باندې ښه لگيږي. همدارنگه له هغې سره به تاسو د څښلو د نذرانې په توگه یو لیتر د انگورو د شربت نذرانه هم وړاندې کړئ. (۱۴) ترڅو پورې چې تاسو خدای ته دا نذرانه راوړې نه وي نو نوې غلې دانې هیڅ مه خورئ. که هغه خامې وي، نینې شوې وي، یا ډوډۍ ورڅخه پخه شوې وي هغه دې ونه خوړل شي. په دې قانون باندې دې د تل دپاره ستاسو د ټولو نسلونو له خوا عمل وشي.

- ۱۵) د سبت د ورځې په سبا چې تاسو په کې څښتن ته د وړاندې کولو دپاره خپلې گډې راوړئ، پوره اووه هفتې وشمېرئ. ۱۶) په پنځوسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې د اووم سبت څخه وروسته وي، د نوي حاصل څخه څښتن ته د غلې دانې بله نذرانه وړاندې کړئ.
- ۱۷) هره کورنۍ دې دوه ډوډۍ راوړي چې ماته د وقف کولو دپاره پورته ونيول شي. هره يوه دې د دوو کيلوگرامو بڼو اوږو څخه پخه شوې وي او خميره هم په کې وي. دا به څښتن ته د اولنيو رپېل شويو غلو دانو د نذرانې په توگه وړاندې شي. ۱۸) قوم دې د ډوډۍ سره اووه يو کلن وري، يو غويی او دوه پسونه وړاندې کړي، له دغو څخه دې په يو کې هم کوم عيب نه وي. دا به د غلې دانې او د څښلو د نذرانې سره څښتن ته يوه سوزېدونکې نذرانه وي، يوه داسې نذرانه چې بوی يې په څښتن باندې بڼه لگيږي. ۱۹) بيا د گناه د نذرانې دپاره يو وز او د سلامتۍ د نذرانې دپاره دوه يو کلن وري قرباني کړئ. ۲۰) کاهن دې هغه ډوډۍ د دوه وريو سره څښتن ته د وقف کېدلو په خاطر پورته ونيسي. دا څښتن ته يوه مقدسه نذرانه ده چې بايد کاهنانو ته ورکړل شي. ۲۱) تاسو بايد په هماغه ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او هيڅ ورځنی کار ونه کړئ. هرچېرته چې ستاسو اولاده اوسپړي دا مقررات دې تل تر تله مراعت کړي.
- ۲۲) کله چې تاسو د خپلو ځمکو حاصلات لو کوئ، نو هغه د پتيو تر غاړو پورې مه لو کوئ او هغه وږي چې د لو څخه پاتې شوي

وي هغه مه راتولوی. هغه غریبانو او بېگانه خلکو ته پرېږدی. زه

ستاسو څښتن خدای یم. <

د سرنیو اختر

(شمېر ۲۹: ۱ - ۶)

②۳ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ②۴ > د اسراییلو قوم ته ووايه چې د هر کال د اوومې میاشتې اوله ورځ د ارام کولو خاصه ورځ ده او د اسراییلو ټول خلک دې د سرنی د اواز په اورېدلو سره د عبادت دپاره سره راغونډ شي. ②۵ په هماغه ورځ خپل عادي کار مه کوئ، مگر څښتن ته یوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې په اور باندې تیارېږي. <

د کفارې ورځ

(شمېر ۲۹: ۷ - ۱۱)

②۶ څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ②۷ > هر کال د اوومې میاشتې لسمه ورځ د کفارې ورځ ده. د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او روژه ونیسئ. یوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې څښتن ته په اور باندې تیارېږي. ②۸ په هغه ورځ هیڅ کار مه کوئ، ځکه چې دا د کفارې ورځ ده چې ستاسو دپاره ستاسو د څښتن خدای په حضور کې کفار ادا کېږي. ②۹ هرڅوک چې په هغه ورځ روژه ونه نیسي باید د خدای له قوم څخه وشرل شي. ③۰ که چېرې څوک په هغه ورځ کوم کار وکړي، زه به په خپله هغه ووژنم. ③۱ دا قانون ستاسو په ټوله اولاده باندې هرچېرته چې اوسېږي عملي کېږي. ③۲ د

مياشتې په نهمه ورځ د لمر پر پواته څخه نيولې د مياشتې د لسمې ورځې د لمر پر پواته پورې دا ورځ د ارام کولو د يوې خاصې ورځې په توگه ولمانځئ او په دې دوران کې بايد تاسو روژه ونيسئ.

د جونگړو اختر

(شمېر ۲۹: ۱۲ - ۴۰)

۳۳) څښتن حضرت موسیٰ ته وفرمايل: ۳۴) > اسراييليانو ته

ووايه چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ څښتن ته د احترام کولو دپاره د جونگړو اختر پيل کيږي. هغه اووه ورځې دوام کوي. ۳۵) په دغو ورځو کې اوله ورځ د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او خپل ورځنی کار مه کوئ. ۳۶) اووه ورځې څښتن ته داسې نذرانې وړاندې کړئ چې په اور باندې تيارېږي او په اتمه ورځ بيا د عبادت دپاره سره راغونډ شئ او د پخوا په شان نذرانه وړاندې کړئ. دا د عبادت ورځ ده او تاسو به خپل عادي کار نه کوئ.

۳۷) دا هغه اخترونه دي چې د څښتن له خوا ټاکل شوي دي. هغه داسې ولمانځئ چې سره راغونډ شئ او هغه ډول ډول نذرانې چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي يعنې سوزېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې، قربانۍ گانې او د څښلو نذرانې، دا هره يوه دې په خپله مناسبه ورځ هغه ته وړاندې شي. ۳۸) دا اخترونه د سبت د ورځو څخه جدا دي او دا نذرانې د عادي سوغاتونو څخه جدا دي، يعنې ستاسو د هغو نذرانو څخه چې د نذرونو دپاره دي او د هغو رضاکارانه نذرانو څخه چې څښتن ته يې ورکوئ.

(۳۹) نو کله چې تاسو خپل پتي ورپیل اووه ورځې دا اختر چې د اوومې میاشتې په پنځلسمه ورځ پیل کیږي ولمانځئ. اوله ورځ به د ارام کولو ورځ وي او اتمه ورځ به هم د ارام کولو ورځ وي. (۴۰) په اوله ورځ تاسو د خپلو ونو څخه ډېره بڼه مېوه، د خرما د ونې خانگې، پانې لرونکې خانگې او د سیند د غاړو څخه ولې واخلي او اووه ورځې د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشالي وکړئ. (۴۱) دا هر کال اووه ورځې څښتن ته د احترام دپاره د یو اختر په توگه ولمانځئ. ستاسو راتلونکې اولاده دې تل تر تله د دې قانون څخه پیروي وکړي. هغه په اوومه میاشت ولمانځئ. (۴۲) د اسراییلو ټول خلک باید اووه ورځې په جونگرو کې واوسېږي، (۴۳) ترڅو ستاسو اولاده په دې پوه شي کله چې ما د اسراییلو قوم له مصر څخه راوویست، هغوی مې دې ته مجبور کړل چې په ساده جونگرو کې واوسېږي. زه ستاسو څښتن خدای یم. <

(۴۴) نو په دې ډول حضرت موسیٰ^۱ د اسراییلو خلکو ته لارښودنه وکړه چې د څښتن اخترونه ولمانځي.

د خراغونو ساتنه کول

(هجرت ۲۷: ۲۰ - ۲۱)

۲۴ (۱) څښتن حضرت موسیٰ^۱ ته وفرمایل: (۲) > په

اسراییلیانو باندې امر وکړه چې د هغو خراغونو دپاره چې په مقدسه خېمه کې دي د زیتونو سوچه تېل راوړئ، ترڅو هغه په منظمه توگه بل وساتل شي. (۳) هارون دې هر ماښام هغه بل کړي او هغه دې

تر سهاره پورې د خښتن په حضور کې د پردې څخه بیرون د لوظ د صندوق په مخ کې چې په ډېر مقدس ځای کې دی بل وساتي. دا حکم دې د تل دپاره مراعت شي. (۴) هارون باید په هغو څراغونو باندې پام وکړي چې د سوچه سرو زرو په څراغدان باندې دي او وگوري چې هغه په منظمه توگه د خښتن په حضور کې بل وي.

هغه ډوډی چې خدای پاک ته وړاندې کیږي

(۵) څلورویشت کیلوگرامه بڼه اوږه واخله او دولس ډوډی ورڅخه پخې کړه. (۶) دا ډوډی په دوه قطارونو کې چې په هر قطار کې شپږ ډوډی وي، په هغه مېز باندې کېږده چې په سوچه سرو زرو پوښل شوی دی او د خښتن په حضور کې دی. (۷) په هر قطار باندې لږه سوچه خوشبویي واچوه چې دا خوشبویي به خښتن خدای ته په اور باندې د تیارېدونکې نذرانې د یوې نښې په شان وي چې د ډوډی په ځای وړاندې کیږي. (۸) دا ډوډی دې په هر سبت کې د خښتن په حضور کې کېښودل شي. دا د همېش دپاره د اسراییلو وظیفه ده. (۹) دا ډوډی د هارون او د هغه د اولادې ده. هغوی دې هغه په یو مقدس ځای کې وخوري، ځکه چې دا د هغو نذرانو یوه ډېره مقدسه برخه ده چې خښتن ته په اور باندې تیارېږي. <

د کفر ویلو او د قتل دپاره سزاگانې

(۱۰) - (۱۱) داسې وشو چې یو سړی ؤ چې پلار یې مصری او مور یې اسرایلی وه چې شلومیت نومېدله، هغه د دبري لور وه چې د دان د قبیلې څخه ؤ. دغه سړي په کمپ کې د یو اسرایلی سره شخړه

وکره. د شخړې په وخت کې هغه خښتن ته ښکښلې وکړې، نو هغوی دا سړی حضرت موسیٰ ته راوست. (۱۲) هغه یې تر څارنې لاندې وساته او خښتن ته یې انتظار کاوه چې دوی ته ووايي چې د هغه سره څه وکړي.

(۱۳) بیا خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: (۱۴) >کفر ویونکی د کمپ څخه بیرون وباسه. هرچا چې د هغه ښکښلې چې خښتن ته یې کړې دي اورېدلې وي، خپل لاسونه دې د هغه په سر باندې کېږدي او ټول قوم دې هغه سنگسار کړي. (۱۵) اسراییلیانو ته ووايه: که چېرې څوک خدای ته ښکښلې وکړي، نو هغه به د خپلو بدو سزا وويني. (۱۶) هرڅوک چې د خښتن په نوم کفر ووايي باید ووژل شي. ټول قوم باید هغه سنگسار کړي. که هغه یو بېګانه نفر وي یا اسراییلی وي، کله چې هغه د خدای په نوم کفر ووايي باید ووژل شي.

(۱۷) هرڅوک چې قتل وکړي باید ووژل شي (۱۸) او هرڅوک چې د بل چا حیوان ووژني باید تاوان یې ورکړي. قانون دا دی چې د ژوند په بدل کې ژوند واخیستل شي.

(۱۹) که چېرې یو څوک یو بل نفر ټپي کړي، هرڅه چې هغه کړي وي هماغه شان عمل به ورسره کېږي. (۲۰) که چېرې تاسو د چا یو هډوکی مات کړئ، ستاسو یو هډوکی به مات شي. که چېرې تاسو د چا یوه سترګه وباسئ، ستاسو یوه سترګه به وویستل شي. که چېرې تاسو د چا یو غاښ مات کړئ، ستاسو یو غاښ به مات شي. څنگه چې تاسو یو بل نفر ټپي کړئ، ستاسو سره به په بدل کې هماغه شان

کار کيږي. (۲۱) هر څوک چې يو حيوان ووژني تاوان به يې ورکوي، مگر څوک چې يو انسان ووژني، هغه به ووژل شي. (۲۲) دا قانون په تاسو ټولو باندې عملي کيږي، يعنې په اسراييليانو او په هغو بېگانه خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

(۲۳) کله چې حضرت موسیٰ د اسراييلو قوم ته دا خبرې وکړې، هغوی دا سرې له کمپ څخه دباندې وويست او سنگسار يې کړ. په دې ډول د اسراييلو قوم هغه څه وکړل چې څښتن يې په حضرت موسیٰ باندې امر کړی و.

اووم کال

(تثنيه ۱۵: ۱ - ۱۱)

۲۵ (۱) د سینا په غره باندې څښتن حضرت موسیٰ ته

و فرمایل: (۲) >د اسراييليانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله

چې تاسو هغې خاورې ته چې زه يې درکوم ورننوزئ، بايد څښتن ته د احترام په خاطر هر اووم کال د ځمکې د کرلو څخه ډډه وکړئ.

(۳) شپږ کاله خپل پتي وکړئ او شپږ کاله د خپلو انگورو د تاکنونو

څانگې اصلاح کړئ او حاصلات يې راټول کړئ. (۴) مگر په اووم

کال دې ځمکه بېخي خاره پاتې شي، دا به څښتن ته وقف شوی کال

وي. په دې کال کې خپل پتي مه کړئ او د خپلو انگورو د تاکنونو

څانگې مه اصلاح کوئ. (۵) هغه غلې دانې مه رپيئ چې بې له

کرلو په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو تاکنونو څخه انگور مه

راتپولوئ چې خانگې يې اصلاح شوې نه وي. دا يو کال دی چې
 ځمکه په کې بېخي خاره پاتې کېږي. (۶) - (۷) خو بياهم تاسو،
 ستاسو غلامان، ستاسو مزدوران او هغه بېگانه خلک چې ستاسو په
 منځ کې اوسېږي او همدارنگه ستاسو اهلي او وحشي حيوانات کولی
 شي هغه څه چې په خپله راشنه کېږي وخورې.

د بېرته ورکولو کال

(۸) اووه ځلې اووه کاله وشمېرئ، چې ټول نهه څلوېښت کاله
 کېږي. (۹) بيا د اوومې مياشتې په لسمه ورځ چې د کفارې ورځ ده
 په ټول وطن کې سرنې ووهئ. (۱۰) په دې ډول به تاسو پنځوسم
 کال خاص کال وگڼئ او د وطن ټولو اوسېدونکو ته به ازادي اعلان
 کړئ. د دې کال په دوران کې به هغه ټول جايداد چې خرڅ شوی
 وي خپل اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته ورکړل شي او
 هرڅوک چې د غلام په توگه خرڅ شوی وي خپلې کورنۍ ته به
 ورستون شي. (۱۱) پنځوسم کال به ستاسو دپاره د بېرته ورکولو کال
 وي. تاسو خپلې ځمکې ونه کړئ او هغه غلې دانې ونه رېبئ چې په
 خپله راشنې کېږي او د خپلو هغو ټاکونو څخه انگور مه راتپولوئ چې
 خانگې يې اصلاح شوې نه وي. (۱۲) د بېرته ورکولو ټول کال به
 ستاسو دپاره پاک وي، تاسو به يوازې هغه څه خورئ چې په پټي
 کې په خپل سر راشنه کېږي.

(۱۳) په دې کال کې به ټول جايداد چې خرڅ شوی وي خپل اصلي
 خاوند ته بېرته ورکړل شي. (۱۴) که چېرې تاسو په خپل يو

هېوادوال باندې ځمکه خرڅه کړې يا يې ورڅخه واخلي، د يو بل څخه گټه مه اخلي. (۱۵) د ځمکې بيه دې د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب شي چې د بېرته ورکولو د بل کاله پورې په کې دا ځمکه حاصل ورکولی شي. (۱۶) که چېرې کلونه ډېر وي نو بيه به يې لوړه وي، مگر که چېرې کلونه کم وي، بيه به يې ټيټه وي ځکه چې څه چې خرڅېږي هغه به د فصلونو د شمېر په مطابق وي. (۱۷) د يو بل څخه گټه مه اخلي مگر زما څخه ووېرېږئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

په اووم کال به خدای پاک خوراک تياروي

(۱۸) د څښتن د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي وکړئ، ترڅو په دې خاوره کې په امن سره واوسېږئ. (۱۹) ځمکه به خپل حاصلات ورکړي او تاسو چې هرڅه غواړئ د خوړلو دپاره به يې ولرئ او په امن کې به واوسېږئ.

(۲۰) مگر کېدای شي چې تاسو پوښتنه وکړئ: که چېرې مونږ څه شی ونه کړو او حاصل راټول نه کړو، نو په اووم کال به څه شی وخورو؟ (۲۱) زه به په شپږم کال تاسو ته داسې برکت درکړم چې ځمکه به د دريو کلونو دپاره پوره حاصل ورکړي. (۲۲) کله چې تاسو د اتم کال په دوران کې خپلې ځمکې وکړئ، د هغو حاصلاتو څخه به خواړه خورئ چې د شپږم کال په دوران کې راټول شوي وو او په نهم کال کې به هغه خواړه وخورئ کوم چې تاسو په اتم کال کې کرلي دي.

د جايداد بېرته ورکول

٢٣ تاسو بايد خپله ځمکه په دايمي توگه خرڅه نه کړئ، ځکه چې دا ستاسو نه ده. هغه ځمکه زما ده او تاسو په کې د هغو بېگانو خلکو په شان يئ چې کولی شي د هغې څخه يوازې گټه واخلي.

٢٤ کله چې ځمکه خرڅېږي، د هغې اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته په بيه واخلي. ٢٥ که چېرې له تاسو اسراييليانو څخه يو نفر غريب شي او مجبور شي چې د خپلې ځمکې څخه يو څه ځمکه خرڅه کړي، د هغه ډېر نژدې خپلوان بايد هغه بېرته واخلي. ٢٦ که چېرې يو نفر يو خپلوان هم ونلري چې هغه بېرته واخلي، کېدای شي چې هغه وروسته شتمن شي او پوره پيسې ولري چې هغه بېرته واخلي. ٢٧ په دې صورت کې هغه بايد د حاصلاتو بيه د هغو کلونو دپاره معلومه کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کاله پورې پاتې وي او د هغو پيسې دې هغه نفر ته ورکړي په چا باندې چې هغه خرڅه شوې وي. بيا هغه کولی شي چې بېرته خپله ځمکه واخلي. ٢٨ مگر که چېرې اصلي خاوند نه شي کولی چې هغه ځمکه بېرته په بيه واخلي، نو هغه به د بېرته ورکولو د راتلونکي کال پورې د نوي خاوند وي. د بېرته ورکولو په کال به هغه بېرته خپل اصلي خاوند ته ورکړل شي.

٢٩ که چېرې يو نفر په دېوال لرونکي ښار کې يو کور خرڅ کړي، دا حق لري چې د اول کال په ټول دوران کې د خرڅېدلو د نېټې څخه را په دې خوا هغه بېرته واخلي. ٣٠ مگر که چېرې هغه په

دې کال کې بېرته وانخلي، د هغه د بېرته اخیستلو حق له لاسه ورکوي او هغه کور د اخیستونکي او د هغه د اولادې دایمي ملکیت کېږي. هغه به د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورنه کړای شي. (۳۱)

مگر کوم کورونه چې په بې دېواله کلیو کې دي په هغو باندې دې د پټیو په شان کار وشي. اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته واخلي او هغه دې د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي. (۳۲)

لاویان دا حق لري چې خپل جایداد په هغو ښارونو کې چې هغوی ته ورکړل شوي دي په هر وخت کې بېرته په بیه واخلي. (۳۳) که چېرې یو لاوي د دغو ښارونو څخه په یو ښار کې یو کور خرڅ کړي او بېرته یې وانخلي، هغه باید د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي، ځکه چې د اسراییلو د قوم په منځ کې چې لاویان په خپلو ښارونو کې کوم کورونه لري، هغه د هغوی دایمي ملکیت دی. (۳۴) مگر هغه خرڅایونه چې د لاویانو د ښارونو په شاوخوا کې دي هغه به هیڅکله خرڅ نه شي. دا د تل دپاره د هغوی ملکیت دی.

غریبانو ته قرضونه ورکول

(۳۵) که چېرې یو اسرایلی چې ستاسو سره نژدې اوسېږي غریب شي او خپل ځان ونه شي ساتلی، تاسو باید د هغه سره داسې مرسته وکړئ لکه څنګه یې چې د یو بېګانه یا موقتي اوسېدونکي سره کوئ، ترڅو هغه وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۶) د یو اسرایلي څخه هیڅ سود مه اخلئ، مګر د خپل خدای څخه ووېرئ، ترڅو ستاسو هېوادوال وکولی شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۷) په هغو پیسو باندې چې تاسو یې ورته په قرض

ورکوی د هغوی څخه سود مه اخلی او په هغو خواړو باندې چې
تاسو یې ورباندې خرڅوی، گټه مه اخلی. (۳۸) زه ستاسو څښتن
خدای یم چې تاسو مې له مصر څخه راوویستلی د دې په خاطر چې
د کنعان ځمکه درکړم او ستاسو خدای اوسم.

د غلامانو ازادول

(۳۹) که چېرې یو اسرائیلي چې ستاسو سره نژدې اوسېږي دومره
غریب شي چې خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توگه خرڅ کړي،
تاسو به په هغه باندې د غلامانو کار نه کوئ. (۴۰) د هغه سره دې د
مزدور یا هغه موقتي اوسېدونکي په شان رویه وشي کوم چې ستاسو
په منځ کې اوسېږي. هغه اسرائیلي دې د بېرته ورکولو تر بل کاله
پورې ستاسو خدمت وکړي. (۴۱) په هغه وخت کې به هغه او د هغه
اولادونه ستاسو څخه لار شي او خپلې کورنۍ او د خپلو نیکونو
ملکیت ته به ورستانه شي. (۴۲) اسرائیلیان زما غلامان دي چې ما
له مصر څخه راوویستل. په دې خاطر باید هغوی د غلامانو په توگه
خرڅ نه شي. (۴۳) د خپل خدای څخه ووېرېږئ او د هغوی سره
سخته رویه مه کوئ. (۴۴) که چېرې تاسو غلامانو ته ضرورت لرئ،
کولی شئ چې د خپل شاوخوا قومونو څخه یې په بیه واخلي. (۴۵)
همدارنگه تاسو کولی شئ چې ځینې بېگانه خلک چې ستاسو په منځ
کې اوسېږي او د هغوی اولادونه چې ستاسو په خاوره کې پیدا شوي
دي هم په بیه واخلي. هغوی به ستاسو ملکیت شي. (۴۶) وروسته
تاسو هغوی خپلو اولادونو ته د میراث په توگه پرېښودلی شئ او د
ټول عمر دپاره ورڅخه غلامان جوړولی شئ. مگر د خپلو اسرائیلیانو

سره باید سخته رویه ونه کړئ.

٤٧ فرض کړئ یو بېگانه یا یو داسې موقتي اوسېدونکی چې

ستاسو په منځ کې اوسېږي شتمن شي، مگر کوم اسراييلي غريب شي او خپل ځان په هغه بېگانه نفر یا د هغه نفر د کورنۍ په غړي باندې د غلام په توگه خرڅ کړي. ٤٨ هغه د خرڅېدلو څخه وروسته بيا هم حق لري چې بېرته په بيه واخيستل شي. یو ورور، ٤٩ یا یو تره یا

یو د تره زوی یا یو بل نژدې خپلوان یې بېرته اخيستلی شي. که چېرې هغه په خپله پوره پیسې لاس ته راوړي، خپله ازادي په خپله اخيستلی شي. ٥٠ هغه باید د هغه چا سره چې دی یې اخيستی

دی مشوره وکړي او د هغه وخت څخه چې خپل ځان یې خرڅ کړی و د بېرته ورکولو د بل کاله پورې کلونه دې وشمېري او د هغه د ازادېدو بيه دې د پاتې کلونو د هغه نرخ په اساس وي چې یو مزدور ته د هغو کلونو د شمېر په حساب ورکول کېږي. ٥١-٥٢ که

چېرې د بېرته ورکولو تر کاله پورې زیاته موده پاتې وي هغه به د خپلې ازادۍ دپاره زیاتې پیسې ورکوي او که چېرې لږه موده پاتې وي نو لږې پیسې به ورکوي ٥٣ د هغه سره دې د داسې مزدورانو په شان رویه وشي چې د کال په حساب اجیران نیول کېږي. تاسو باید وگورئ چې د هغه خاوند د هغه سره سخته رویه ونه کړي. ٥٤

حتیٰ که چېرې هغه په دغو طریقو ازاد نه شي، د بېرته ورکولو په راتلونکي کال باید هغه او د هغه اولادونه ازاد شي. ٥٥ دا ځکه

چې اسراييليان زما غلامان دي چې ما له مصر څخه راوويستل. زه د هغوی خښتن خدای یم. <

۲۶ ﴿۱﴾ خښتن وفرمايل: >د خپلو ځانونو دپاره بتان يا

مجسمې يا د تيرو ستنې مه جوړوئ چې د هغو عبادت وکړئ. زه ستاسو خښتن خدای يم. ﴿۲﴾ د سبت د ورځې څخه پيروي وکړئ او د هغه ځای احترام وکړئ چې زما عبادت په کې کيږي. زه خښتن يم.

﴿۳﴾ که چېرې تاسو زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ او زما

امرونو ته غاړه کېږدئ، ﴿۴﴾ زه به په صحيح وخت په تاسو باندې باران واوروم، ترڅو ځمکه حاصلات ورکړي او ونې مېوې ونيسي.

﴿۵﴾ ستاسو فصلونه به دومره پرېمانه شي چې ستاسو د غلو دانو

غوبل به تر هغه پورې دوام وکړي ترڅو د انگورو د راټولولو وخت راشي او ستاسو د انگورو د حاصل راټولول به تر هغه وخته پورې

دوام وکړي ترڅو د غلو دانو د کرلو وخت راورسيږي. هرڅه چې

تاسو يې غواړئ هغه به وخورئ او په خپله خاوره کې به په امن سره واوسېږئ.

﴿۶﴾ زه به ستاسو خاورې ته ارامي راولم او تاسو به بې د چاله

وېرې خوب کولی شئ. زه به د هغې خاورې څخه خطرناک حيوانات

لېرې کړم او هلته به نور جنگ نه وي. ﴿۷﴾ تاسو به په خپلو

دښمنانو باندې بريالي شئ او په جگړه کې به بې ووژنئ. ﴿۸﴾

ستاسو پنځه تنه به وکولی شي چې سلو تنو ته ماتې ورکړي او

ستاسو سل تنه به وکولی شي چې لسو زرو تنو ته ماتې ورکړي. ﴿۹﴾

زه به تاسو ته برکت درکړم او ډېر اولادونه به درکړم او په هغه لوظ باندې به ودرېږم چې تاسو سره مې کړی دی. (۱۰) ستاسو حاصلات به دومره پرېمانه شي چې هغه به تر کاله پورې ورسېږي او حتی 'څه چې د زاړه حاصل څخه پاتې دي هغه به لېرې وغورزوي ترڅو د نوي حاصل دپاره ځای پیدا شي. (۱۱) زه به راشم او ستاسو په منځ کې به اوسېږم او هيڅکله به ستاسو څخه کرکه ونه کړم. (۱۲) زه به ستاسو سره مل يم او ستاسو خدای به يم او تاسو به زما قوم يئ. (۱۳) زه ستاسو څښتن خدای يم چې تاسو مې له مصر څخه راوويستلئ ترڅو نور د مصريانو غلامان نه اوسئ. ما ستاسو د غلامۍ جغونه مات کړل او تاسو ته مې د دې توان درکړ چې په سرلوړۍ سره واوسېږئ. <

د سرغړونې سزا

(تثنيه ۲۸: ۱۵ - ۶۸)

(۱۴) څښتن وفرمايل: <مگر که چېرې زما امر ونو ته غاړه کېږدئ نو تاسو ته به سزا درکړل شي. (۱۵) که چېرې تاسو زما د قوانينو او حکمونو د منلو څخه انکار وکړئ او هغه لوظ مات کړئ چې ستاسو سره مې کړی دی، (۱۶) نو زه به تاسو ته داسې سزا درکړم: په تاسو باندې به آفت نازل کړم، داسې ناروغي چې د علاج وړ نه وي او تېې چې تاسو به پرانده کړي او ستاسو ژوند به خراب کړي. تاسو به خپل فصلونه وکړئ، مگر هيڅ گټه به درته ونه رسوي ځکه چې څه چې تاسو کړئ ستاسو دښمنان به يې وخوري. (۱۷) زه به ستاسو په ضد شم، ترڅو ستاسو دښمنان تاسو ته ماتې درکړي او هغوی چې ستاسو

څخه کرکه کوي په تاسو باندې به حکومت کوي. تاسو به دومره وپرېږئ چې بې له دې چې څوک مو تعقيب کړي تاسو به تښتئ.

۱۸) که چېرې د دغو ټولو شيانو څخه وروسته بياهم ماته غوږ ونه نيسي، زه به تاسو ته ستاسو د گناهونو په خاطر اووه چنده زياته سزا

درکړم. ۱۹) زه به ستاسو سخت غرور مات کړم. هيڅ باران به نه وي او ستاسو ځمکه به وچه شي او د اوسپنې په شان به کلکه شي.

۲۰) ستاسو ټول زيار به تاسو ته هيڅ گټه ونه رسوي، ځکه چې ستاسو ځمکه به فصلونه نه کوي او ونې به مپوه ونه نيسي.

۲۱) که چېرې تاسو زما په خلاف اوسئ او ماته غوږ ونه نيسي، زه

به بيا ستاسو سزا اووه چنده زياته کړم. ۲۲) زه به ستاسو منځ ته خطرناک حيوانات درولېږم او هغوی به ستاسو اولادونه ووژني، ستاسو حيوانات به له منځه يوسي او ستاسو شمېر به دومره کم کړي چې لارې به مو خوشې پاتې شي.

۲۳) که چېرې د دغو ټولو سزاگانو سره سره زما خبرو ته غوږ ونه

نيسي او زما په خلاف پاتې شئ، ۲۴) زه به په خپله ستاسو په خلاف شم او تاسو ته به له مخکې څخه اووه چنده سخته سزا درکړم.

۲۵) زه به په تاسو باندې جنگ راولم د دې په خاطر چې تاسو ته

د خپل لوظ د ماتولو دپاره سزا درکړم او که چېرې تاسو د خوندي

پاتې کېدلو دپاره په خپلو ښارونو کې راغونډ شئ، زه به په تاسو

باندې ناعلاج ناروغی نازلې کړم او تاسو به مجبور شئ چې خپلو

دښمنانو ته تسليم شئ. ۲۶) زه به په تاسو باندې خواږه بند کړم چې

لس ښځې به يو تنور ډوډی پخوي. ستاسو جيره به دومره کمه کړم

چې کله تاسو هغه ټوله وخورئ، بيا به هم ماږه نه شی.

۲۷) که چېرې له دې سره سره بيا هم تاسو ماته غوږ ونه نیسئ او زما په خلاف پاتې شی، ۲۸) بيا به زه په تاسو باندې خپل غضب نازل کړم او ستاسو سزا به له پخوا څخه اووه چنده زیاته کړم. ۲۹) ستاسو لوږه به دومره زیاته شي چې خپل اولادونه به وخورئ. ۳۰) زه به ستاسو هغه عبادتخاني له منځه یوسم چې په غونډیو باندې دي. ستاسو د خوشبویی قربانگاوې به له منځه یوسم او ستاسو مړي به ستاسو په بې ساه بتانو باندې وغورزوم. زه به ستاسو څخه کرکه وکړم. ۳۱) ستاسو ښارونه به په کنډوالو بدل کړم، ستاسو عبادتخاني به له منځه یوسم او ستاسو قرباني گانې به قبولې نه کړم. ۳۲) زه به ستاسو خاوره بېخي له منځه یوسم چې دښمنان مو هغه ونیسي، نو دې ورائی ته به هک حیران پاتې شي. ۳۳) زه به په تاسو باندې جنگ راولم او تاسو به په پردیو هېوادونو کې خپاره کړم. ستاسو ځمکه به خوشې پاتې شي او ښارونه به مو په کنډوالو بدل شي. ۳۴) - ۳۵) بيا به ځمکه د خاره پاتې کېدلو د کلونو څخه چې تاسو پرینې نه وه گټه واخلي. نو ترڅو پورې چې تاسو د خپلو دښمنانو په خاوره کې په جلاوطنی کې اوسېږئ هغه به خوشې او خاره پاتې شي.

۳۶) ستاسو هغه خلک چې په جلاوطنی کې دي، د هغوی په زړونو کې به داسې وپره واچوم چې د هغې پانې له اواز څخه به هم تښتي چې باد یې رپوي. هغوی به داسې مندې وهي لکه څوک چې یې په جگړه کې تعقیبوي. د هغوی په څنگ کې به هیڅ دښمن نه وي مگر

هغوی به غورزیري. (۳۷) هیڅ شوک به هغوی نه تعقیبوي خو هغوی به د یو بل د پاسه غورزیري او دا توان به نه لري چې د خپلو دښمنانو په مقابل کې ودریري. (۳۸) هغوی به په پردي وطن کې مړه شي او د خپلو دښمنانو خاوره به یې ژوندي تېر کړي. (۳۹) د هغوی څخه چې شوک د خپلو دښمنانو په خاوره کې ژوندي پاتې شي، د هغوی ژوند به ستاسو او ستاسو د نیکونو د گناه له کبله برباد شي.

د راتلونکي دپاره هیله

(۴۰) مگر ستاسو اولاده به د خپلو گناهونو او خپلو نیکونو د گناهونو اقرار کوي چې زما سره یې بې وفایي او دښمني وکړه (۴۱) او زه یې د خپل ځان په ضد کړم ترڅو هغوی د خپلو دښمنانو خاورې ته وشم. په آخر کې کله چې ستاسو د اولادې سخت زړونه نرم شي او د خپلې گناه دپاره سزا ومومي، (۴۲) زه به د یعقوب، اسحاق او ابراهیم سره خپل لوظ او خپل قوم ته د ځمکې د ورکولو وعده رایاده کړم. (۴۳) اول باید د دې وطن خلک دا ځمکه پرېږدي ترڅو د خاره پاتې کېدلو څخه گټه واخلي او هغوی باید زما د قوانینو او فرمانونو د ردولو په سبب د خپلو گناهونو پوره بیه ادا کړي. (۴۴) بیا هم، کله چې هغوی د خپلو دښمنانو په خاوره کې وي، زه به یې بېخي له منځه نه وړم. هغوی به نه پرېږدم او خپل لوظ به ورسره مات نه کړم، ځکه چې زه د هغوی خښتن خدای یم. (۴۵) مگر زه به د هغوی په خاطر هغه لوظ رایاد کړم چې د هغوی د نیکونو سره مې هغه وخت کړی ؤ چې هغوی مې له مصر څخه راوويستل د دې دپاره چې زه به د هغوی خدای اوسم او په دې ډول مې نورو قومونو

ته خپل قدرت وروښود.

٤٤ دا هغه فرمانونه، قوانین او مقررات دي چې خښتن د سینا په غره باندې د اسرائیلیانو دپاره حضرت موسیٰ ته ورکړل.

خښتن ته د سوغاتونو په هکله قوانین

٢٧ خښتن حضرت موسیٰ ته وفرمایل: ٢ >

اسرائیلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه چې که چېرې څوک یو بل نفر د خاص نذر په توگه خښتن ته وقف کړي، نو هغه نفر به د لاندینیو پیسو په ورکولو سره ازاد شي: ٣-٧ د مقدس ځای د مقال په مطابق:

- بالغ نارینه چې عمر یې د شلو کالو څخه تر شپږتو کالو پورې وي: ٥٠ مثقاله سپین زر.
- بالغه ښځه: ٣٠ مثقاله سپین زر.
- ځوان نارینه چې عمر یې د پنځو څخه تر شلو کالو پورې وي: ٢٠ مثقاله سپین زر.
- ځوانه ښځینه: ١٠ مثقاله سپین زر.
- ماشوم چې عمر یې د یوې میاشتې څخه تر پنځو کالو پورې وي: ٥ مثقاله سپین زر.
- ماشومه: ٣ مثقاله سپین زر.
- هغه نارینه چې عمر یې د شپږتو کالو څخه زیات وي: ١٥ مثقاله سپین زر.

- هغه بنځه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ۱۰
مثقاله سپين زر.

۸) که چېرې يو نفر چې نذر ورکوي ډېر غريب وي او نه شي کولی چې دا ټاکل شوې اندازه ادا کړي، هغه دې دا نفر کاهن ته وړاندې کړي او کاهن به نذر ورکونکي ته د هغه د توان سره سمه بيه وټاکي.

۹) که چېرې د هغه نذر يو داسې حيوان وي چې څښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ وي، نو داسې سوغات چې څښتن ته ورکول کيږي هغه مقدس دی. ۱۰) که هغه حيوان بڼه وي يا خراب، هغه نه شي کولی چې د بل حيوان سره يې بدل کړي. که چېرې داسې وکړي نو دواړه حيوانات د څښتن کيږي. ۱۱) که چېرې د هغه نذر يو ناپاک حيوان وي، دا چې هغه څښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ نه دی نو هغه حيوان بايد کاهن ته راوستل شي. ۱۲) کاهن دې د هغه د بڼه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او دا به اخرنۍ بيه وي. ۱۳) که چېرې خاوند يې وغواړي چې هغه حيوان بېرته واخلي، بايد د هغې د بيې څخه شل فيصده زيات ورکړي.

۱۴) که چېرې يو نفر خپل کور څښتن ته وقف کوي، کاهن به ورته د هغه د بڼه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او هغه به اخرنۍ بيه وي. ۱۵) که چېرې هغه نفر چې خپل کور يې وقف کړی دی وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد شل فيصده اضافه بيه ادا کړي او کور به بيا د هغه شي.

١٦) که چپرې يو نفر څښتن ته د خپلې کورنۍ د ځمکې کومه برخه وقف کوي، د هغې بيه دې د هغه تخم د اندازې له مخې وټاکل شي چې په هغه ځمکه کې کرل کېږي، يعنې د دوه سوه کیلوگرامو اوربشو تخم دپاره پنځوس مثقاله سپين زر. ١٧) که چپرې هغه دا ځمکه د بېرته ورکولو د کال څخه وروسته سمدلاسه وقف کړي نو ټوله بيه دې ادا کړي. ١٨) مگر که چپرې هغه نفر خپله ځمکه له دې څخه وروسته وقف کړي، کاهن به د هغې بيه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او کمه بيه به وټاکي. ١٩) که چپرې هغه نفر چې ځمکه يې وقف کړې ده وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد د اضافه شلو فيصدو سره بيه ادا کړي او ځمکه به بېرته د هغه شي. ٢٠) که چپرې هغه ځمکه په بل چا باندې خرڅوي، نو هغه دې اول بېرته په بيه واخلي، له دې پرته د بېرته اخیستلو حق د تل دپاره له لاسه ورکوي. ٢١) د بېرته ورکولو په راتلونکي کال کې به دا ځمکه مقدسه شي او د څښتن دايمي ملکیت کېږي. هغه به د کاهنانو شي.

٢٢) که چپرې يو نفر څښتن ته داسې يو پټی وقف کړي چې اخیستی يې وي او د هغه د کورنۍ د ځمکې برخه نه وي، ٢٣) کاهن به د هغه بيه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او هغه نفر بايد په هماغه ورځ بيه ادا کړي. پيسې د څښتن کېږي. ٢٤) دا پټی به د بېرته ورکولو په کال کې د هغه اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته ورکړای شي.

٢٥ ټولې بيې بايد د مقدس ځای د اندازې له مخې وټاکل شي.

٢٦ اولنی زېږېدلی حیوان له پخوا څخه د څښتن دی، نو هیڅوک نه شي کولی چې هغه څښتن ته وقف کړي. که هغه یو خوسى وي، یو وری یا سپرلى وي، که هغه نر وي یا بنځه، هغه د څښتن دی. ٢٧ که چېرې هغه یو ناپاک حیوان وي، کېدای شي چې په اصلي بیه د اضافه شلو فیصدو سره بېرته واخیستل شي. که چېرې هغه بېرته وانه خیستل شي، کېدای شي چې په بل چا باندې په اصلي بیه خرڅ شي.

٢٨ هیڅوک نه شي کولی چې داسې څه خرڅ کړي یا یې بېرته واخلي چې پرته له کوم شرط څخه یې څښتن ته وقف کړى وي، که هغه یو انسان وي، یو حیوان، یا د کورنۍ ځمکه وي. هغه په دایمي توګه د څښتن دي. ٢٩ حتی که یو انسان بې له کوم شرط څخه وقف کړای شوی وي هغه بېرته په بیه نه شي اخیستل کېدای، هغه باید ووژل شي.

٣٠ د ځمکې د ټولو حاصلاتو لسمه برخه که هغه غلې دانې وي یا مېوه، هغه د څښتن ده. ٣١ که چېرې یو نفر وغواړي چې له هغې څخه لږ بېرته واخلي، هغه باید د اضافه شلو فیصدو سره اصلي بیه ادا کړي. ٣٢ کله چې څوک خپلې پادې او رمې شمېري د هغو څخه هر لسم حیوان د څښتن دی. ٣٣ هغه نفر نه شي کولی چې خپل حیوانات داسې ترتیب کړي چې خراب حیوانات ورڅخه انتخاب کړي او نه شي کولی چې هغه بدل کړي. که چېرې هغه یو حیوان د بل سره بدل کړي، بیا دواړه حیوانات د څښتن کیږي او بېرته په بیه

نه شي اخیستل کېدای. <

دا هغه امرونه دي چې څښتن حضرت موسیٰ ته د سینا په غره
باندې د اسراییلیانو دپاره ورکړل.

تاسو پوښتنې لرئ؟ +1 807.700.9066

afghanbibles.org © د ختیځ افغانستان ۲۰۲۱

Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.